

Tartalom

II *Nem jogalkotási aktusok*

RENDELETEK

- ★ **A Bizottság (EU) 2016/2071 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. szeptember 22.) az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetési módszerei és az egyéb releváns információk nyomon követésére vonatkozó szabályok tekintetében történő módosításáról** ⁽¹⁾ 1
- ★ **A Bizottság (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. szeptember 22.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti hitelesítési tevékenységekről és a hitelesítők akkreditálásáról** ⁽¹⁾ 5
- ★ **A Bizottság (EU) 2016/2073 végrehajtási rendelete (2016. november 23.) az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 26. cikkének (5) bekezdése értelmében a 2016-os pénzügyi évről átvitt előirányzatok visszatérítéséről** 25
- ★ **A Bizottság (EU) 2016/2074 végrehajtási rendelete (2016. november 25.) a 37/2010/EU rendeletnek a bázikus alumínium-szalicilát anyag tekintetében történő módosításáról** ⁽¹⁾ 29
- ★ **A Bizottság (EU) 2016/2075 végrehajtási rendelete (2016. november 25.) az ICES VIIIc körzetben és a Cádizi-öböl kivételével a IXa körzetben halászatra fordítható többletnapok Spanyolország számára történő odaítéléséről** 32
- A Bizottság (EU) 2016/2076 végrehajtási rendelete (2016. november 25.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 34

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HATÁROZATOK

- ★ A Tanács (EU) 2016/2077 határozata (2016. október 17.) a MARPOL-egyezmény VI. melléklete, a SOLAS-egyezmény II-1. szabálya, a SOLAS-egyezmény III/1.4., III/30. és III/37. szabálya, a SOLAS-egyezmény II-2/1. szabálya és II-2/10. szabálya, a SOLAS-egyezmény II-1/3-12. szabálya, az STCW-egyezmény és -szabályzat, a Tűzbiztonsági rendszerek szabályzata és a 2011-es kiterjesztett ellenőrző program előírásai módosításainak a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben (IMO) a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság 70. ülésén és a Tengerészeti Biztonsági Bizottság 97. ülésén történő elfogadásával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról 36
- ★ A Bizottság (EU) 2016/2078 határozata (2016. július 4.) a Hollandia által a nijmegeni NEC hivatásos labdarúgó-egyesület részére nyújtott SA.41617. – 2015/C (korábbi SA.33584. (2013/C) (korábbi 2011/NN.)) számú állami támogatásról (az értesítés a C(2016) 4048. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 40

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló, 2016. szeptember 29-i (EU) 2016/1970 tanácsi határozathoz (HL L 304., 2016.11.11.) 52

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2071 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2016. szeptember 22.)

az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetési módszerei és az egyéb releváns információk nyomon követésére vonatkozó szabályok tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/757 rendelet meghatározza a tagállamok joghatósága alatt álló kikötőkbe érkező, azokon belül tartózkodó vagy azokból távozó hajók szén-dioxid-kibocsátásának és az e hajókkal kapcsolatos egyéb releváns információknak a pontos nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy költséghatékony módon ösztönözze a tengeri közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás csökkentését.
- (2) Az (EU) 2015/757 rendelet I. melléklete meghatározza a szén-dioxid-kibocsátás tüzelőanyag-fogyasztáson alapuló nyomon követésének módszereit. Az (EU) 2015/757 rendelet II. melléklete meghatározza az „egyéb releváns információk” nyomon követésére irányadó szabályokat.
- (3) Az (EU) 2015/757 rendelet I. mellékletének A. részében foglaltak értelmében a szén-dioxid-kibocsátást a tüzelőanyag-fogyasztás és a kibocsátási tényező szorzataként kell kiszámítani; a szén-dioxid-kibocsátás meghatározása pedig az ugyanazon melléklet B. részében foglalt A. (a tüzelőanyag szállítólevele és a tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vétele), B. (a tartálytérben található tüzelőanyag-tartály fedélzeti nyomon követése) és C. (vonatkozó tüzelőanyag-égetési folyamatok áramlásmérővel történő ellenőrzése) nyomonkövetési módszer révén történik. Az új hajók esetében az elért energiahatékonysági tervezési mutató (EEDI) kiszámításának módszereire vonatkozó iránymutatásokról (Guidelines on the method of calculation of the attained Energy Efficiency Design Index [EEDI] for new ships) szóló IMO-határozat ⁽²⁾ alapértékeket határoz meg a hajók fedélzetén használt szabványos tüzelőanyagok kibocsátási tényezői vonatkozásában. Ezek az alapértékek felhasználhatók a hajózásból származó szén-dioxid-kibocsátás kiszámításához. Az, hogy a hajók esetében ezek az alapértékek felhasználhatók szén-dioxid-kibocsátásuknak az (EU) 2015/757 rendelet I. melléklete szerinti nyomon követéséhez és jelentéséhez, biztosítja a rugalmas szabályozói megközelítést és az összehangolt végrehajtást.
- (4) Az A., B. és C. nyomonkövetési módszerek a felvett tüzelőanyag (tüzelőanyag-ellátás) vagy a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag mennyiségének meghatározását illetően a tüzelőanyag-sűrűség tényleges értékeinek alkalmazásával a térfogatból tömeggé való átalakításra irányulnak. Az I. melléklet B. része (2) pontja ötödik albekezdésének c) alpontja értelmében a B. nyomonkövetési módszert használó vállalatok a tényleges sűrűséget meghatározhatják egy akkreditált tüzelőanyag-vizsgáló laboratóriumban végzett kísérleti elemzés során

⁽¹⁾ HLL 123., 2015.5.19., 55. o.

⁽²⁾ MEPC 245 (66) 2014.

mért sűrűség alapján, amennyiben ilyen érték rendelkezésre áll. E lehetőségnek az A. és C. módszert használó vállalatokra való kiterjesztése biztosítaná e három nyomonkövetési módszer összehangolt végrehajtását, a 3675:1998 ISO-szabvánnyal ⁽¹⁾ összhangban. Emellett teljes mértékben tükrözné az ágazati gyakorlatot, és fokozná az érintett három módszer szerint nyomon követett tüzelőanyag-fogyasztás összehasonlíthatóságát.

- (5) A „kikötéstől kikötésig” módszer nagyobb egyértelműséget és összehangoltabb megközelítést biztosítana annak vonatkozásában, hogy egy út esetében mi tekinthető a pontos indulási és érkezési időpontnak. Ez pontosítaná az (EU) 2015/757 rendelet II. melléklete A. része (1) pontja a), illetve b) alpontjában említett „tengeren töltött idő” és „megtett út” nyomon követésére használt paramétereket, és tükrözné az ágazati gyakorlatot.
- (6) A hajó energiahatékonysági működési mutatójának (EEOI) önkéntes használatára vonatkozó IMO-iránymutatások ⁽²⁾, valamint az EN 16258 (2012) CEN-szabvány ⁽³⁾ lehetővé teszik a ro-ro hajók esetében a szállított rakományok a szállítmány tényleges tömege alapján történő nyomon követését és jelentését. E további paraméternek az (EU) 2015/757 rendelet II. melléklete A. része (1) pontja e) alpontjában foglaltak közé való felvétele jobban tükrözné az ágazati gyakorlatot, és így megkönnyítené a nyomon követést.
- (7) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítő szakaszában a szakértőkkel folytatott konzultáció szokásos bizottsági gyakorlatával összhangban az Európai Fenntarthatósági Hajózási Fórum (ESSF) égisze alatt létrejött a hajózásra vonatkozó nyomon követéssel, jelentéssel és hitelesítéssel foglalkozó nyomonkövetési alcsoport. Az alcsoport számos nemzetközi és európai szabványt, nemzetközi szabályt, valamint tudományos és műszaki eredményt azonosított, és javasolta, hogy a rendelet hatályát ezekre is terjesszék ki. Az alcsoport ezen szempontokra vonatkozó ajánlástervezetét az ESSF plenáris ülése 2016. június 28-án elfogadta.
- (8) Az (EU) 2015/757 rendelet I. és II. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2015/757 rendelet I. és II. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. szeptember 22-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ISO 3675:1998: Ásványolajok és folyékony ásványolajtermékek. A sűrűség laboratóriumi meghatározása. Areométeres módszer.

⁽²⁾ MEPC.1/Circ.684 IMO Guidelines for voluntary use of the ship Energy Efficiency Operational Indicator.

⁽³⁾ A szállítás (teher és személy) energiaszükségletének és a GHG- (üvegházhatású) gázok kibocsátásának számítási és megadási módszerei.

MELLÉKLET

Az (EU) 2015/757 rendelet I. és II. melléklete az alábbiak szerint módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) Az A. rész helyébe a következő szöveg lép:

„A. A SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁSOK KISZÁMÍTÁSA (9. CIKK)

A szén-dioxid-kibocsátások kiszámítása során a társaságoknak a következő képletet kell alkalmazniuk:

Tüzelőanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

A tüzelőanyag-fogyasztás tartalmazza a főgépek, segédgépek, gázturbinák, kazánok és semlegesgáz-generátorok által felhasznált tüzelőanyagot.

A kikötőkben a kikötőhelyen felhasznált tüzelőanyag-fogyasztást külön kell számításba venni.

A fedélzeten használt tüzelőanyagok kibocsátási tényezőihez a következő alapértékeket kell alkalmazni:

Tüzelőanyag típusa	Referencia	Kibocsátási tényező (t-CO ₂ /t-tüzelőanyag)
1. Dízel/gázolaj	ISO 8217 DMX-től DMB-ig terjedő fokozatok	3,206
2. Könnyű fűtőolaj	ISO 8217 RMA-tól RMD-ig terjedő fokozatok	3,151
3. Nehéz fűtőolaj	ISO 8217 RME-től RMK-ig terjedő fokozatok	3,114
4. Cseppfolyósított szénhidrogéngáz (LPG)	Propán	3,000
	Bután	3,030
5. Cseppfolyósított földgáz (LNG)		2,750
6. Metanol		1,375
7. Etanol		1,913

Megfelelő kibocsátási tényezőket kell alkalmazni a bio-tüzelőanyagokra, az alternatív nem fosszilis tüzelőanyagokra és más tüzelőanyagokra, amelyek esetében nem határoztak meg alapértékeket.”

b) A B. rész a következőképpen módosul:

i. az 1. pont ötödik bekezdése b) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség;”

ii. Az 1. pont ötödik bekezdése a következő c) alponttal egészül ki:

„c) amennyiben rendelkezésre áll, egy akkreditált tüzelőanyag-vizsgáló laboratóriumban végzett kísérleti elemzés során mért sűrűség.”

iii. A 3. pont negyedik bekezdése b) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség;”

iv. A 3. pont negyedik bekezdése a következő c) alponttal egészül ki:

„c) amennyiben rendelkezésre áll, egy akkreditált tüzelőanyag-vizsgáló laboratóriumban végzett kísérleti elemzés során mért sűrűség.”

2. A II. melléklet A. rész 1. pontja a következőképpen módosul:

a) Az a) alpont első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„a kikötőből való elindulás és a kikötőbe való megérkezés dátumát és időpontját a greenwichi középítő (GMT/UTC) alkalmazásával kell megadni;”

b) A b) alpont utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A megtett távolságot az indító kikötőben található kikötőhely és az érkezési kikötőben található kikötőhely közötti távolság alapján kell meghatározni és tengeri mérföldben kell kifejezni;”

c) Az e) alpontban az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„ro-ro hajók esetében a szállított rakomány a fedélzeten lévő rakomány tömegét jelenti, melynek meghatározása a következő lehet: tényleges tömeg, a rakományegységek (tehergépjárművek, személygépjárművek stb.) száma vagy az elfoglalt sávméterek száma és a tömegüknek megfelelő alapértékek szorzata”.

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2072 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2016. szeptember 22.)****a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti hitelesítési tevékenységekről és a hitelesítők akkreditálásáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikke (5) bekezdésére és 16. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/757 rendelet 15. cikkének (5) bekezdése, illetve 16. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a hitelesítési tevékenységek, illetve a hitelesítők akkreditálására alkalmazandó módszerek pontosabb meghatározása céljából. Mivel a szóban forgó tevékenységek és módszerek tartalmukat tekintve kapcsolódnak egymáshoz, ez a rendelet mindkét jogalpra támaszkodik.
- (2) Az (EU) 2015/757 rendelet 15. cikke (5) bekezdésének végrehajtása egy olyan általános szabálykeretet feltételez, amely biztosítja, hogy az említett rendeletnek megfelelően készített nyomonkövetési tervek értékelését és kibocsátási jelentések hitelesítését a hitelesítők összehangolt módon végzik, és megfelelő műszaki szakértelemmel rendelkeznek ahhoz, hogy a rájuk bízott feladatokat függetlenül és pártatlanul el tudják látni.
- (3) Az (EU) 2015/757 rendelet 16. cikke (3) bekezdésének végrehajtása során fontos szinergiát biztosítani az akkreditálásnak a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ által létrehozott átfogó kerete, valamint a tengeri közlekedési ágazat általi szén-dioxid-kibocsátáshoz kapcsolódó hitelesítési és akkreditálási tevékenységek jellegzetességei között. Az (EU) 2015/757 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően a 765/2008/EK rendeletet alkalmazni kell a hitelesítők akkreditálásának azon vonatkozásaira, amelyekkel az (EU) 2015/757 rendelet nem foglalkozik.
- (4) Annak érdekében, hogy a bejelentett adatok megalapozottak és megbízhatók legyenek, biztosítani kell, hogy az ellenőrzést független és megfelelő szakértelemmel rendelkező hitelesítők végezzék. El kell kerülni, hogy a hitelesítési és akkreditálási rendszeren belül – más uniós jogi eszközök alapján létrehozott eljárások vagy szervezetek miatt – olyan felesleges párhuzamosságok jöjjenek létre, amelyek megnövekedett terhet rónának a tagállamokra és a gazdasági szereplőkre. Ezért helyénvaló azon bevált gyakorlatok átvétele, amelyek egyrészt az Európai Szabványügyi Bizottság által – a 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽³⁾ megfelelően kiadott bizottsági megbízás alapján – elfogadott harmonizált szabványok (például az üvegházhatású gázok validálását és hitelesítését végző testületek esetében az akkreditálásra és az elismerés más formáira alkalmazandó követelményekkel kapcsolatos, illetve a megfelelőségértékelő szervezeteket akkreditáló testületekre vonatkozó általános követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabványok, amelyek hivatkozásait az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétették), az EA-6/03. számú dokumentum és egyéb, az Európai Akkreditálási Együttműködés által kidolgozott műszaki dokumentumok alkalmazásából erednek.
- (5) Az azon tevékenységekre vonatkozó harmonizált szabályoknak, amelyeket a hitelesítők a nyomonkövetési tervek értékelése, a kibocsátási jelentések hitelesítése és a megfelelőségi dokumentumok kiállítása során végeznek, egyértelműen meg kell határozniuk a hitelesítők hatáskörét és tevékenységeit.

⁽¹⁾ HLL 123., 2015.5.19., 55. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 9-i 765/2008/EK rendelete a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1998. június 22-i 98/34/EK irányelve a műszaki szabványok és szabályok, valamint az Információs Társadalom szolgáltatásaihoz kapcsolódó szabályok területén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 204., 1998.7.21., 37. o.).

- (6) A nyomkövetési terv értékelésekor a hitelesítőknek számos olyan tevékenységet kell végezniük, amely az adott társaság által benyújtott információk teljességének, relevanciájának és megfelelőségének értékelésére irányulnak a hajó nyomkövetési és jelentéstételi folyamata tekintetében, annak megállapítása érdekében, hogy a terv összhangban van-e az (EU) 2015/757 rendelettel.
- (7) Az (EU) 2016/1927 bizottsági végrehajtási rendelet⁽¹⁾ értelmében a hajó nyomkövetési tervének benyújtásakor a társaságok hivatkozhatnak a hajó meglévő eljárásaira és ellenőrzéseire vonatkozó információkra, amennyiben azok harmonizált minőségi, környezetvédelmi és ellenőrzési szabványokon (pl. az EN ISO 9001:2015, EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011), a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzaton⁽²⁾ (ISM-szabályzat) vagy a hajózási energiahatékonysági gazdálkodási terven⁽³⁾ (SEEMP) alapulnak. Az integrált megközelítés biztosítása érdekében a hitelesítőknek tudniuk kell mérlegelni a fentieket oly mértékben, amennyire azok az (EU) 2015/757 rendelet és e rendelet szerinti nyomon követés és jelentéstétel tekintetében relevánsak.
- (8) A dokumentumok rendelkezésre bocsátása és a releváns információk társaságok és hitelesítők közötti cseréje a hitelesítési folyamat minden szempontjából – különösen pedig a nyomkövetési terv értékelése, a kockázater-tékelés és a kibocsátási jelentés hitelesítése tekintetében – alapvetően fontos. Szükség van olyan harmonizált követelmények létrehozására, amelyek szabályozzák a hitelesítők rendelkezésére bocsátandó információknak és dokumentumoknak a hitelesítési tevékenységek megkezdése előtt és a hitelesítési folyamat más pontjain történő benyújtását.
- (9) A hitelesítőnek a kibocsátási jelentés ellenőrzése során az (EU) 2015/757 rendelet 15. cikke (1), (2) és (3) bekezdésének megfelelően kockázatalapú megközelítést kell alkalmaznia. A bejelentett adatok lényeges valótlanságokra való érzékenységének elemzése a hitelesítési eljárás alapvetően fontos része, és meghatározza, hogy a hitelesítő hogyan végezze a hitelesítési tevékenységeket.
- (10) A kibocsátási jelentések hitelesítésének folyamatán belül minden egyes lépés – beleértve a helyszíni szemléket is – szorosan kapcsolódik a valótlanságok kockázater-tékelésének eredményéhez. A hitelesítőt kötelezni kell arra, hogy a hitelesítési folyamat során tett megállapítások és kapott információk fényben hitelesítési tevékenységei némelyikét kiigazítsa annak érdekében, hogy megfeleljen az elvárható bizonyosság elérésével kapcsolatos követelményeknek.
- (11) A nyomon követés tárgyát képező adatoknak az (EU) 2015/757 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti időbeli összehangoltsága és összehasonlíthatósága érdekében a hajó kibocsátási jelentésének értékelése során a hitelesítőnek a megfelelőnek minősített nyomkövetési tervet kell referenciapontnak tekintenie. A hitelesítőnek értékelnie kell, hogy a tervet és a szükséges eljárásokat megfelelően hajtották-e végre. Értesítenie kell a társaságot az általa azonosított meg nem felelésekről vagy valótlanságokról. A hitelesítő hitelesítői jelentésben tájékoztat a lényeges hibákat eredményező, kijavítatlan valótlanságokról és meg nem felelésekről, megállapítva, hogy a kibocsátási jelentés nem felel meg az (EU) 2015/757 rendeletnek és ennek a rendeletnek.
- (12) A kibocsátási jelentés hitelesítésének folyamatán belül minden tevékenység kapcsolódik egymáshoz, végpontjukat pedig egy olyan hitelesítői jelentés kibocsátása adja, amely nyilatkozatot tartalmaz a hitelesítés eredményéről. A bizonyosság szintjének össze kell függnie a hitelesítési tevékenységek alaposságával és részletességével, valamint a hitelesítő nyilatkozat megfogalmazásával. A hitelesítési tevékenységek végrehajtására és a hitelesítői jelentésekre vonatkozó harmonizált követelmények biztosítják, hogy minden hitelesítő ugyanazokat a szabványokat alkalmazza.
- (13) A hitelesítési tevékenységeket – ideértve a nyomkövetési tervek értékelését és a kibocsátási jelentések hitelesítését – megfelelő szakértelemmel rendelkező hitelesítőknek és személyzetnek kell végeznie. A hitelesítőknek belső folyamatokat kell létrehozniuk és azokat folyamatosan fejleszteniük kell annak biztosítására, hogy a személyzet megfelelő szakértelemmel rendelkezzen a rábízott feladatok elvégzéséhez. Azon kritériumoknak, amelyek alapján eldönthető, hogy egy hitelesítő megfelelő szakértelemmel rendelkezik-e vagy sem, minden tagállamban egységesnek, ellenőrizhetőnek, objektívnek és átláthatónak kell lenniük.
- (14) A hitelesítési tevékenységek magas színvonalának biztosítása érdekében harmonizált szabványokat kell kialakítani annak meghatározására, hogy a hitelesítő megfelelő szakértelemmel rendelkezik-e, valamint független és pártatlan-e, azaz alkalmas-e a szükséges hitelesítési tevékenységek elvégzésére.

⁽¹⁾ A Bizottság 2016. november 4-i (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelete a nyomkövetési terveknek, kibocsátási jelentéseknek és megfelelőségi dokumentumoknak a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti formanyomtatványairól (HL L 299., 2016.11.5., 1. o.).

⁽²⁾ A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) A.741(18) közgyűlési határozata által elfogadva.

⁽³⁾ A MARPOL-egyezmény VI. mellékletének 22. szabálya.

- (15) Átfogó szabályozási keretet kell létrehozni a jogalanyok akkreditálására vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítők rendelkezzenek a rájuk bízott feladat független és pártatlan módon, valamint az (EU) 2015/757 rendeletben, a 765/2008/EK rendeletben és az e rendeletben meghatározott követelményekkel és elvekkel összhangban történő végrehajtásához szükséges műszaki szakértelemmel.
- (16) Az (EU) 2015/757 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően a 765/2008/EK rendelet 4–12. cikkét alkalmazni kell a nemzeti akkreditáló testületekre vonatkozó általános elvekre és követelményekre.
- (17) A Bizottság szokásos gyakorlata, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során szakértőkkel konzultál; ennek megfelelően az Európai Fenntarthatósági Hajózási Fórum (a továbbiakban: ESSF) égisze alatt létrejött egy, a hajózási MRV keretében végzett hitelesítéssel és akkreditálással foglalkozó alcsoport, melynek tagjai a tagállamokat, az ágazatot és más releváns szervezeteket, köztük a civil társadalmat képviselő szakértők. Az alcsoport azt ajánlotta, hogy e rendeletnek ki kell terjednie bizonyos elemekre. Az ESSF plenáris ülése 2016. június 28-án jóváhagyta az említett szempontokra vonatkozó ajánlástervezetét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

E rendelet a nyomkövetési tervek és a kibocsátási jelentések hitelesítése tekintetében állapít meg rendelkezéseket. Hatáskörök és eljárások tekintetében is meghatároz előírásokat.

E rendelet szabályokat állapít meg a hitelesítőknek a 765/2008/EK rendeletnek megfelelően, nemzeti akkreditáló testületek által történő akkreditálására és felügyeletére vonatkozóan.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „akkreditálás”: a nemzeti akkreditáló testület tanúsítása arról, hogy a hitelesítő megfelel a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 9. pontja szerinti értelemben vett harmonizált szabványokban, valamint az e rendeletben foglalt követelményeknek, és így alkalmas a II. fejezet szerinti hitelesítési tevékenységek elvégzésére;
2. „a meg nem felelés” az alábbiak egyikét jelenti
 - a) a nyomkövetési terv értékelését illetően: a terv nem felel meg az (EU) 2015/757 rendelet 6. és 7. cikkében, valamint az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendeletben foglalt követelményeknek;
 - b) a kibocsátási jelentés ellenőrzését illetően: a szén-dioxid-kibocsátásokról és egyéb releváns információkról szóló jelentéstétel nem az akkreditált hitelesítő által kielégítőnek minősített nyomkövetési tervben meghatározott nyomkövetési módszerekkel összhangban történt;
 - c) az akkreditálást illetően: a hitelesítő minden olyan cselekedete vagy mulasztása, amely ellentétes az (EU) 2015/757 rendelet és e rendelet követelményeivel;
3. „elvárható bizonyosság”: nagyfokú, de nem abszolút bizonyosság, amely kifejezetten szerepel a hitelesítői nyilatkozatban arra vonatkozóan, hogy a hitelesítés tárgyát képező kibocsátási jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanúságot;
4. „lényegességi küszöb”: számszerű küszöbérték vagy határpont, amely fölött a hitelesítő a valótlanúságokat – önmagukban vagy együttesen – lényegesnek minősíti;
5. „eredendő kockázat”: a kibocsátási jelentésében szereplő valamely paraméter érzékenysége olyan valótlanúságokra, amelyek a kapcsolódó ellenőrzési tevékenységek hatásának figyelembevétele előtt önmagukban vagy együttesen lényeges valótlanúságok lehetnek;

6. „ellenőrzési kockázat”: a kibocsátási jelentésben szereplő valamely paraméter olyan valótlanúságokra való érzékenysége, amelyek önmagukban vagy más valótlanúságokkal együttesen lényeges valótlanúságok lehetnek, és amelyeket az ellenőrzési rendszer nem tud időben megakadályozni, észlelni vagy korrigálni;
7. „észlelési kockázat”: annak a kockázata, hogy a hitelesítő nem vesz észre egy lényeges valótlanúságot;
8. „hitelesítési kockázat”: a hitelesítőt jellemző azon (eredendő, ellenőrzési vagy észlelési kockázat funkciójú) kockázat, hogy nem megfelelő hitelesítő szakvéleményt ad olyan esetben, amikor a kibocsátási jelentés nem mentes lényeges valótlanúságtól;
9. „valótlanúság”: kihagyás, tévesen közölt adatok vagy hiba a jelentésben foglalt adatokban, kivéve az (EU) 2015/757 rendelet szerint megengedhető bizonytalanságot, és figyelembe véve a Bizottság által e tekintetben kidolgozott iránymutatásokat;
10. „lényeges valótlanúság”: olyan valótlanúság, amely a hitelesítő véleménye szerint önmagában vagy más valótlanúságokkal együttesen meghaladja a lényegességi küszöböt, vagy máskülönben hatást gyakorolhat a bejelentett összkibocsátásra vagy más releváns információkra;
11. „telephely” egy hajó nyomkövetési tervének értékelése vagy kibocsátási jelentésének hitelesítése vonatkozásában olyan helyszín, ahol a nyomkövetési folyamatot meghatározzák és irányítják, ideértve azokat a helyszíneket, ahol lényeges adatokat és információkat ellenőriznek és tárolnak;
12. „belső hitelesítő dokumentáció”: minden olyan belső dokumentáció, amelyet egy hitelesítő olyan tevékenységeket igazoló dokumentumok és indokolások nyilvántartása céljából gyűjtött össze, amelyeket e rendelet szerint a nyomkövetési terv értékelésére vagy egy kibocsátási jelentés hitelesítésére végeztek;
13. „hajózási MRV ellenőr”: a hitelesítést végző csoport tagja, aki nyomkövetési terv értékeléséért vagy kibocsátási jelentés ellenőrzéséért felelős;
14. „független bíráló”: olyan személy, akit a hitelesítő kifejezetten a belső felülvizsgálati tevékenységekre jelölt ki, és aki ugyanazon jogalanyhoz tartozik, de nem végzett felülvizsgálat tárgyát képező hitelesítési tevékenységeket;
15. „műszaki szakértő”: olyan személy, aki egy konkrét területen a II. fejezet szerinti hitelesítési tevékenységek, valamint a IV. és V. fejezet szerinti akkreditálási tevékenységek elvégzéséhez szükséges részletes ismeretekkel és szakértelemmel rendelkezik;
16. „értékelő”: olyan személy, akit a nemzeti akkreditáló testület a hitelesítőnek e rendelet szerinti értékelésére jelölt ki egyénileg vagy egy értékelőcsoport tagjaként;
17. „vezető értékelő”: olyan értékelő, akire e rendelet értelmében a hitelesítő értékelésének átfogó felelősségét ruházzák.

3. cikk

A megfelelés vélelme

Amennyiben egy hitelesítő bizonyítja, hogy megfelel a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti, olyan vonatkozó harmonizált szabványokban vagy azok részeiben meghatározott kritériumoknak, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, akkor vélelmezni kell, hogy megfelel az e rendelet II. és III. fejezetében meghatározott követelményeknek is, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

II. FEJEZET

HITELESÍTÉSI TEVÉKENYSÉGEK

1. SZAKASZ

A nyomkövetési tervek értékelése

4. cikk

A társaságok által benyújtandó információk

(1) A társaságok kötelesek a hitelesítő rendelkezésére bocsátani a hajó nyomkövetési tervét, amelyet az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet I. mellékletében foglalt modellnek megfelelő sablon felhasználásával készítenek el. Amennyiben a nyomkövetési terv nyelve nem angol, a társaságok egy angol nyelvű fordítást is rendelkezésre bocsátanak.

(2) A társaság a nyomkövetési terv értékelésének megkezdése előtt a hitelesítő rendelkezésére bocsátja legalább a következő információkat:

- a) a hajó létesítményeinek releváns dokumentációja vagy leírása, beleértve a kibocsátó források tanúsítványait, (adott esetben) a használt áramlásmérők, valamint eljárások, folyamatok vagy – adott esetben – a terven kívül készített és kezelt folyamatábrák, amelyekre a tervben utalás történt;
- b) a nyomkövetési és jelentéstételi rendszernek az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjában említett változásai esetében a releváns, naprakész változatok, illetve a módosított terv értékelését lehetővé tévő új dokumentumok.

(3) A társaság kérésre rendelkezésre bocsát bármely más olyan információt, amelyet relevánsnak ítél a terv értékelésének elvégzéséhez.

5. cikk

A nyomkövetési tervek értékelése

(1) A nyomkövetési terv értékelése során a hitelesítő a nyomkövetési tervben rendelkezésre bocsátott információk teljességére, pontosságára, relevanciájára és az (EU) 2015/757 rendeletnek való megfelelésére vonatkozó kijelentésekkel foglalkozik.

(2) A hitelesítő elvégzi legalább az alábbi tevékenységeket:

- a) ellenőrzi, hogy a társaság a megfelelő sablont használta-e a nyomkövetési terv elkészítéséhez, és hogy rendelkezésre bocsátott-e információkat az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet I. mellékletében említett valamennyi kötelező elemre vonatkozóan;
- b) ellenőrzi, hogy a nyomkövetési tervben foglalt információk pontosan és teljes körűen leírják-e a kibocsátó forrásokat és a hajó fedélzetére telepített mérési berendezéseket, valamint a releváns információknak az (EU) 2015/757 rendelet szerinti nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszereket és eljárásokat;
- c) biztosítja, hogy megfelelő nyomkövetési intézkedések álljanak rendelkezésre arra az esetre, ha a hajó az (EU) 2015/757 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése szerinti – azaz a tüzelőanyag és a szén-dioxid-kibocsátás utankénti nyomon követésére irányuló – eltérést igénybe kívánja venni;
- d) adott esetben értékeli, hogy a társaság által benyújtott, azon elemekre, eljárásokra vagy ellenőrzésekre vonatkozó információk, amelyeket a hajó meglévő irányítási rendszereinek részeként hajtanak végre, illetve amelyek harmonizált minőségi, környezetvédelmi vagy irányítási szabványok alá tartoznak, relevánsak-e a szén-dioxid-kibocsátásnak és más vonatkozó információknak az (EU) 2015/757 rendelet és az (EU) 2016/1928 bizottsági végrehajtási rendelet⁽¹⁾ szerinti nyomon követése és jelentése tekintetében.

(3) A nyomkövetési terv értékelésének céljából a hitelesítő folyamodhat megkereséshez, dokumentumellenőrzéshez, megfigyeléshez és bármely más, megfelelőnek ítélt ellenőrzési technikához.

6. cikk

Helyszíni szemlék

(1) A hitelesítő helyszíni szemlét végez azzal a céllal, hogy megfelelő rálátást szerezzen a nyomkövetési tervben leírt eljárások kapcsán, és jóváhagyja az abban foglalt információk pontosságát.

(2) A hitelesítő meghatározza a helyszíni szemle helyszínét vagy helyszíneit, miután figyelembe vette, hogy hol tárolják a releváns adatok kritikus tömegét (ideértve azon dokumentumok elektronikus vagy papíralapú példányait, amelyek eredeti példányát a hajón őrzik), valamint hol végzik az adatáramlással kapcsolatos tevékenységeket.

(3) A hitelesítő meghatározza továbbá az elvégzendő tevékenységeket és a helyszíni szemléhez szükséges időt.

⁽¹⁾ A Bizottság 2016. november 4-i (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelete a személyszállító, ro-ro és konténerszállító hajóktól eltérő hajókatételek esetében a szállított rakományok a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról (HL L 299., 2016.11.5., 22. o.).

- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelesítő elállhat a helyszíni szemléstől, ha az alábbi feltételek egyike teljesül:
- elegendő rálátással rendelkezik a hajó nyomkövetési és jelentéstételi rendszereire, ideértve azok meglétét, végrehajtását és a társaság általi tényleges működtetését;
 - a hajó nyomkövetési és jelentéstételi rendszerének természete és összetettségi szintje olyan, hogy nincs szükség helyszíni szemlére;
 - képes valamennyi szükséges információt közvetett úton beszerezni és értékelni.
- (5) Ha a hitelesítő a (4) bekezdésnek megfelelően eláll helyszíni szemle végzésétől, a belső hitelesítő dokumentációban ezt indokolja.

7. cikk

A nyomkövetési tervben foglalt meg nem felelések kezelése

- (1) Amennyiben a hitelesítő a nyomkövetési terv értékelése során meg nem feleléseket azonosít, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot, és egy javasolt időkereten belül megfelelő korrekciót kér.
- (2) A társaság a hitelesítő által közölt minden meg nem felelést köteles kijavítani és a hitelesítő számára egy felülvizsgált nyomkövetési tervet benyújtani a megállapodás szerinti időkereten belül, hogy azt a hitelesítő a jelentési időszak kezdete előtt újból értékelhesse.
- (3) A hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációban dokumentálja és megoldottként jelöli meg a nyomkövetési terv értékelése során korrigált valamennyi meg nem felelést.

8. cikk

A nyomkövetési terv értékelésének független felülvizsgálata

- (1) A hitelesítést végző csoport késedelem nélkül benyújtja a kijelölt független bírálónak a belső hitelesítő dokumentációt és a terv értékelése során tett következtetések tervezetét még azelőtt, hogy azokról a társaságot tájékoztatta volna.
- (2) A független bíráló felülvizsgálatot végez annak biztosítására, hogy a nyomkövetési terv értékelése e rendelettel összhangban és kellő szakmai gondossággal és megítéléssel történt.
- (3) A független felülvizsgálat hatásköre az e szakaszban leírt és a belső hitelesítő dokumentációban rögzített teljes értékelési folyamatra kiterjed.
- (4) A hitelesítő a független felülvizsgálat eredményeit belefoglalja a belső hitelesítő dokumentációba.

9. cikk

A hitelesítő következtetései a nyomkövetési terv értékeléséről

A nyomkövetési terv értékelése során összegyűjtött információk alapján a hitelesítő késedelem nélkül írásban értesíti a társaságot a levont következtetésekről, és jelzi, hogy:

- a nyomkövetési tervet az (EU) 2015/757 rendeletnek megfelelőnek értékelték;
- a nyomkövetési terv nem tartalmaz olyan meg nem feleléseket, amelyek miatt nem felelne meg az (EU) 2015/757 rendeletnek.

2. SZAKASZ

A kibocsátási jelentések hitelesítése

10. cikk

A társaságok által benyújtandó információk

- (1) A társaság a kibocsátási jelentés hitelesítésének megkezdése előtt a hitelesítő rendelkezésére bocsátja a következő kiegészítő információkat:
- a hajó által a jelentéstételi időszak során az (EU) 2015/757 rendelet 10. cikkének megfelelően megtett utak felsorolása;

- b) adott esetben az előző évre vonatkozó kibocsátási jelentés másolata, amennyiben az említett jelentés kapcsán a hitelesítő nem végzett hitelesítést;
- c) az alkalmazott nyomonkövetési terv vagy tervek másolata, beleértve adott esetben az akkreditált hitelesítő által végzett értékelés következtetéseit alátámasztó bizonyítékokat.
- (2) Amint a hitelesítő azonosította a hitelesítés céljából relevánsnak ítélt konkrét szakaszt vagy szakaszokat, illetve dokumentumot vagy dokumentumokat, a társaságok a következő kiegészítő információkat is rendelkezésre bocsátják:
- a) a hajó hivatalos fedélzeti naplójának és olaj-nyilvántartási könyvének másolata (ha ez két különálló dokumentum);
- b) üzemanyag-felvételi dokumentumok másolatai;
- c) a hajó által a jelentéstételi időszak során megtett utak vonatkozásában a szállított utasok számáról és a szállított rakomány mennyiségéről, a megtett távolságról, valamint a tengeren töltött időről szóló információkat tartalmazó dokumentumok másolatai.
- (3) Ezenfelül – az alkalmazott nyomonkövetési módszer függvényében – a hitelesítők kérhetik a társaságot az alábbiak rendelkezésre bocsátására:
- a) az informatikai környezet adatáramlást bemutató áttekintése az adott hajó tekintetében;
- b) a karbantartásra és a mérőberendezések/áramlásmérők pontosságára/bizonytalanságára vonatkozó igazoló dokumentumok (pl. kalibrálási tanúsítványok);
- c) az áramlásmérőkből nyert tüzelőanyag-fogyasztási adatok kivonata;
- d) a tüzelőanyag-tartály mérőműszerének leolvasását igazoló dokumentumok másolatai;
- e) a közvetlen kibocsátások mérési rendszeréből származó tevékenységi adatok kivonata;
- f) minden egyéb, a kibocsátási jelentés hitelesítése szempontjából releváns információ.
- (4) Társaságváltás esetén az érintett társaságoknak kellő gondossággal kell eljárniuk annak érdekében, hogy a hitelesítőt a saját felelősségi körükön belül végrehajtott utak vonatkozásában a fent említett igazoló dokumentumokkal vagy információkkal ellássák.
- (5) A társaságok a fent említett információkat a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezményben (MARPOL-egyezmény) és az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú, 1988. évi nemzetközi egyezményben (SOLAS-egyezmény) meghatározott időtartamra megőrzik. A megfelelési dokumentumnak az (EU) 2015/757 rendelet 17. cikkének megfelelően történő kibocsátásáig a hitelesítő bekérheti az (1), (2) és (3) bekezdésben említett információk bármelyikét.

11. cikk

A hitelesítő által végrehajtandó kockázatértékelés

- (1) Az (EU) 2015/757 rendelet (1), (2) és (3) bekezdésben említett elemeken felül a hitelesítő minden alábbi elemet azonosít és elemez:
- a) eredendő kockázatok;
- b) ellenőrzési kockázatok;
- c) észlelési kockázatok.
- (2) A hitelesítő megvizsgálja a magas hitelesítési kockázat jellemezte területeket, köztük legalább az alábbiakat: az utakra vonatkozó adatok, tüzelőanyag-fogyasztás, szén-dioxid-kibocsátás, megtett távolság, tengeren töltött idő, szállított rakomány és a kibocsátási jelentés adatainak összesítése.
- (3) A (2) bekezdésben említett vonatkozások azonosítása és elemzése során a hitelesítő mérlegeli a bejelentett információk meglétét, teljességét, pontosságát, következetességét, átláthatóságát és relevanciáját.
- (4) A hitelesítés során szerzett információk alapján a hitelesítő adott esetben felülvizsgálja a kockázatértékelést, és módosítja vagy megismétli az elvégzendő hitelesítési tevékenységeket.

12. cikk

Hitelesítési terv

A hitelesítő felvázolja a hitelesítési tervet, amely összhangban van a kockázatértékelés során megszerzett információkkal és megállapított kockázatokkal. A hitelesítési terv legalább a következőkre terjed ki:

- a) hitelesítési program, amely leírja a hitelesítési tevékenységek jellegét és körét, valamint ezen tevékenységek elvégzésének idejét és módját;
- b) adatgyűjtési terv, amely meghatározza a kibocsátási jelentésben foglalt, az összesített szén-dioxid-kibocsátás alapjául szolgáló adatpontokkal, a tüzelőanyag-fogyasztással vagy egyéb releváns információkkal kapcsolatos adatgyűjtés körét és módszereit.

13. cikk

A kibocsátási jelentésre irányuló hitelesítési tevékenységek

(1) A hitelesítő végrehajtja a hitelesítési tervet, és a kockázatértékelés alapján ellenőrzi, hogy a kielégítőnek minősített nyomkövetési tervben leírt nyomkövetési és jelentéstételi rendszerek a gyakorlatban léteznek-e, és azokat megfelelően hajtják-e végre.

Ennek érdekében a hitelesítő figyelembe veszi legalább a következő eljárástípusokat:

- a) az érintett személyzet kikérdezése;
- b) dokumentumok vizsgálata;
- c) megfigyelés és folyamatkövetési eljárások.

(2) Adott esetben a hitelesítő ellenőrzi, hogy a nyomkövetési tervben leírt belső ellenőrzési tevékenységeket ténylegesen végrehajtják-e. E célból megfontolhatja a dokumentált ellenőrzések valóságának egy minta alapján történő vizsgálatát.

14. cikk

A bejelentett adatok hitelesítése

(1) A hitelesítő az alábbiak révén hitelesíti a kibocsátási jelentésben bejelentett adatokat: részletes vizsgálat, ideértve az elsődleges adatforráshoz való visszakövetést; az adatok és a külső adatforrások egyeztetése, ideértve a hajókövetési adatokat; összeegyeztetések végrehajtása; a megfelelő adatokra vonatkozó küszöbértékek ellenőrzése; és az újraszámítások elvégzése.

(2) Az (1) bekezdésben említett adathitelesítés részeként a hitelesítő ellenőrzi az alábbiakat:

- a) a kibocsátó források nyomkövetési tervben való leírásának teljessége;
- b) az adatok – köztük az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozóként bejelentett utakról szóló információk – teljessége;
- c) a bejelentett összesített adatok és a releváns dokumentációból vagy elsődleges forrásokból származó adatok összhangja;
- d) adott esetben az összesített tüzelőanyag-fogyasztási adatok és a beszerzett vagy más módon az érintett hajó rendelkezésére bocsátott tüzelőanyagra vonatkozó adatok közötti összhang;
- e) az adatok megbízhatósága és pontossága.

15. cikk

Lényegességi küszöb

(1) A kibocsátási jelentésben szereplő tüzelőanyag-fogyasztási és szén-dioxid-kibocsátási adatok hitelesítésének céljából a lényegességi küszöb a jelentéstételi időszakban az egyes elemekre bejelentett összérték 5 %-a.

(2) A kibocsátási jelentésben szereplő, a szállított rakománnyal, a szállítási munkával, a megtett távolsággal és a tengeren töltött idővel kapcsolatos egyéb releváns információk hitelesítése céljából a lényegességi küszöb a jelentéstételi időszakban az egyes elemekre bejelentett összérték 5 %-a.

16. cikk

Helyszíni szemlék

- (1) A hitelesítő helyszíni szemlét végez azzal a céllal, hogy megfelelő rálátást szerezzen a társaságot, valamint a hajó nyomkövetési tervében leírt nyomkövetési és jelentéstételi rendszert illetően.
- (2) A hitelesítő a kockázatértékelés eredményei alapján meghatározza a helyszíni szemle helyszínét vagy helyszíneit, figyelembe véve, hogy hol tárolják a releváns adatok kritikus tömegét – ideértve azon dokumentumok elektronikus vagy nyomtatott változatait, amelyek eredeti példányát a hajón őrzik –, valamint hol végzik az adatáramlással kapcsolatos tevékenységeket.
- (3) A hitelesítő meghatározza továbbá az elvégzendő tevékenységeket és a szemléhez szükséges időt.
- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelesítő elállhat a helyszíni szemléstől, ha a kockázatértékelés eredményei alapján az alábbi feltételek egyike teljesül:
 - a) elegendő rálátással rendelkezik a hajó nyomkövetési és jelentéstételi rendszereire, ideértve azok meglétét, végrehajtását és a társaság általi tényleges működtetését;
 - b) a hajó nyomkövetési és jelentéstételi rendszerének természete és összetettségi szintje olyan, hogy nincs szükség helyszíni szemlére;
 - c) képes valamennyi szükséges információt közvetett úton beszerezni és értékelni, ideértve a nyomkövetési tervben leírt módszerek helyes alkalmazását és a kibocsátási jelentésben bejelentett adatok hitelesítését.
- (5) Amennyiben a hitelesítő egy szárazföldi helyszínen tett helyszíni látogatás eredményei alapján arra a következtetésre jut, hogy a kibocsátási jelentésben esetlegesen előforduló lényeges valótlanosságok kockázatának csökkentéséhez fedélzeti ellenőrzésre van szükség, dönthet úgy, hogy szemlét tart a hajón.
- (6) Ha a hitelesítő a (4) bekezdésnek megfelelően eláll helyszíni szemle végzésétől, a belső hitelesítő dokumentációban ezt indokolnia kell.

17. cikk

A kibocsátási jelentésben szereplő valótlanosságok és meg nem felelések kezelése

- (1) Amennyiben a hitelesítő a kibocsátási jelentés hitelesítése során valótlanosságokat vagy meg nem feleléseket azonosít, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot, és ésszerű időkereten belül releváns korrekciókat kér.
- (2) A hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációban dokumentálja és megoldottként jelöli meg a hitelesítés során korrigált valamennyi valótlanosságot vagy meg nem felelést.
- (3) Amennyiben a társaság nem korrigálja az (1) bekezdésben említett valótlanosságokat vagy meg nem feleléseket, a hitelesítő a hitelesítői jelentés kibocsátása előtt felkéri a vállalatot, hogy ismertesse a valótlanosságok vagy meg nem felelések fő okait.
- (4) A hitelesítő megállapítja, hogy a nem korrigált valótlanosságok – egyesével vagy más valótlanosságokkal együtt – hatást gyakorolnak-e a bejelentett összkibocsátásra vagy más releváns információkra, és hogy ez a hatás lényeges valótlanosságokhoz vezet-e.
- (5) A hitelesítő figyelembe vehet olyan valótlanosságokat vagy meg nem feleléseket is, amelyek külön-külön vagy más valótlanosságokkal együttesen a 15. cikkben a lényeges valótlanosságokra meghatározott lényegességi küszöb alatt vannak, amennyiben azok nagyságrendje és természete, illetve előfordulásuk különleges körülménye azt indokolja.

18. cikk

A kibocsátási jelentés hitelesítésének következtetései

A kibocsátási jelentés hitelesítésének lezárásához a hitelesítő elvégzi legalább az alábbiakat:

- a) megerősíti, hogy valamennyi hitelesítési tevékenységet végrehajtották;
- b) végleges elemzési eljárásokat végez az összesített adatokon annak biztosítása érdekében, hogy azok lényeges valótlanságoktól mentesek;

- c) ellenőrzi, hogy a jelentésben szereplő információk megfelelnek az (EU) 2015/757 rendelet követelményeinek;
- d) a jelentés kibocsátása előtt elkészíti a belső hitelesítő dokumentációt és a jelentéstervezetet, és a 21. cikknek megfelelően benyújtja azokat a független bírálónak;
- e) felhatalmazást ad egy személynek arra, hogy jóváhagyja a független bíráló következtetéseire és a belső hitelesítő dokumentációban foglalt bizonyítékokon alapuló jelentést, amiről a társaságot értesíti;
- f) értesíti a Bizottságot, valamint a hajó lobogó szerinti államát, hogy a megfelelőségi dokumentum kiadásának feltételei teljesültek-e.

19. cikk

Fejlesztésre irányuló javaslatok

- (1) A hitelesítő a társaság számára fejlesztési ajánlásokat tesz az olyan nem korrigált valótlanosságok és meg nem felelések kapcsán, amelyek nem vezetnek lényeges valótlanosságokhoz.
- (2) A hitelesítő a hitelesítési tevékenységek eredményei fényében más, általa relevánsnak ítélt fejlesztési ajánlásokat is tehet.
- (3) A hitelesítő a társaságok számára való ajánlások megtétele során pártatlan marad a társasággal, a hajóval és a nyomkövetési és jelentéstételi rendszerrel szemben. Pártatlanságát nem veszélyezteti tanácsadással vagy az (EU) 2015/757 rendelet szerinti nyomkövetési terv és jelentéstételi folyamat egyes részeinek kidolgozásával.

20. cikk

Hitelesítői jelentés

- (1) A hitelesítő az összegyűjtött információk alapján hitelesítői jelentést nyújt be a társaságnak minden olyan kibocsátási jelentésről, amely a hitelesítés tárgyát képezte.
- (2) A hitelesítői jelentés nyilatkozatot tartalmaz arról, hogy a kibocsátási jelentés kielégítőnek minősült, vagy – amennyiben a jelentés kibocsátása előtt nem korrigált lényeges valótlanosságokat tartalmaz – nem minősült kielégítőnek.
- (3) A (2) bekezdés alkalmazásában a kibocsátási jelentés csak akkor minősül kielégítőnek, ha lényeges valótlanságoktól mentes.
- (4) A hitelesítői jelentés legalább a következő elemeket tartalmazza:
 - a) a társaság neve és a hajó azonosító adatai;
 - b) cím, amely egyértelművé teszi, hogy hitelesítői jelentésről van szó;
 - c) a hitelesítő azonosító adatai;
 - d) hivatkozás a kibocsátási jelentésre és a hitelesítés tárgyát képező jelentési időszakra;
 - e) hivatkozás egy vagy több kielégítőnek értékelt nyomkövetési tervre;
 - f) hivatkozás az alkalmazott hitelesítési szabvány(ok)ra;
 - g) a hitelesítő által végzett eljárások összefoglalása, ideértve a helyszíni szemléket vagy az azoktól való elállás indokolását;
 - h) adott esetben összegzés a nyomkövetési tervnek és a tevékenységi adatoknak a jelentéstételi időszak során történő jelentős módosításairól;
 - i) hitelesítési nyilatkozat;
 - j) a nem korrigált valótlanosságok és meg nem felelések – ha vannak ilyenek – ismertetése, ezen belül azok természetének és nagyságrendjének valamint annak meghatározása, hogy van-e lényeges hatásuk, és hogy a kibocsátási jelentés mely eleme(i)hez kapcsolódnak;
 - k) adott esetben a fejlesztésre vonatkozó ajánlások;
 - l) a hitelesítői jelentés dátuma és egy, a hitelesítő nevében történő aláírásra feljogosított személy kézjegye.

21. cikk

A kibocsátási jelentés független felülvizsgálata

- (1) A független bíráló megvizsgálja a belső hitelesítő dokumentációt és a hitelesítői jelentés tervezetét annak ellenőrzése érdekében, hogy a hitelesítési folyamat e rendelettel összhangban, valamint kellő szakmai gondosság és megítélés mellett zajlott-e le.
- (2) A független felülvizsgálat hatóköre az e szakaszban leírt és a belső hitelesítő dokumentációban rögzített teljes hitelesítési eljárásra kiterjed.
- (3) Miután a hitelesítői jelentést a 18. cikk e) pontjának megfelelően jóváhagyták, a hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációba foglalja a független felülvizsgálat eredményeit.

III. FEJEZET

A HITELESÍTŐKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

22. cikk

Folyamatos alkalmassági eljárás

- (1) A hitelesítő folyamatos alkalmassági eljárást alakít ki, dokumentál, hajt végre és tart fenn annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítési feladatokkal megbízott személyzet megfelelő szakértelemmel rendelkezzen a rábízott feladatok elvégzéséhez.
- (2) Az (1) bekezdésben említett alkalmassági eljárás céljából a hitelesítő létrehozza, dokumentálja, végrehajtja és fenntartja a következőket:
- a) a 23. cikk (3) bekezdése szerinti, a hitelesítési tevékenységet folytató teljes személyzetre vonatkozó általános szakértelemmel kapcsolatos kritériumok;
 - b) a hitelesítési tevékenységet folytató hitelesítő által végzett egyes funkciókra vonatkozó speciális szakértelemmel kapcsolatos kritériumok, különösen a hajózási MRV ellenőrré, a független bírálóra, illetve a műszaki szakértőre vonatkozóan, a 24., 25., illetve a 26. cikkel összhangban;
 - c) egy olyan módszer, amely folyamatosan biztosítja a hitelesítési tevékenységeket folytató teljes személyzet szakértelmét és teljesítményének rendszeres értékelését;
 - d) eljárás a hitelesítési tevékenységeket folytató személyzet folyamatos képzésének biztosítására.
- (3) A hitelesítő rendszeres időközönként – de legalább évente – nyomon követi a hitelesítési tevékenységeket folytató teljes személyzet teljesítményét a személyzet folyamatos alkalmasságának megerősítése érdekében.

23. cikk

Hitelesítést végző csoportok

- (1) A hitelesítő minden hitelesítési tevékenység esetében összeállítja az 5–20. cikkben említett hitelesítési tevékenységek elvégzésére alkalmas hitelesítést végző csoportot.
- (2) A hitelesítést végző csoport tagjai között szerepel legalább egy hajózási MRV ellenőr és – adott esetben, amennyiben a hitelesítő az elvégzendő feladatok összetettségét, valamint a szükséges kockázatértékelés elvégzésére való alkalmasságát úgy értékeli – megfelelő számú további hajózási MRV és/vagy műszaki szakértő.
- (3) A csoport minden tagja tisztában van a hitelesítési eljáráson belül betöltött speciális szerepével, képes a hitelesítési feladatai ellátásához szükséges nyelven hatékonyan kommunikálni, és meg tudja vizsgálni a társaság által benyújtott információkat.

24. cikk

Hajózási MRV ellenőrökre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

- (1) A hajózási MRV ellenőrök rendelkeznek a nyomkövetési tervek értékelésének és a kibocsátási jelentések ellenőrzésének az (EU) 2015/757 rendelet és e rendelet szerinti végrehajtásához szükséges szakértelemmel.

- (2) Ennek érdekében a hajózási MRV ellenőrök legalább a következők birtokában vannak:
- a) az (EU) 2015/757 rendelet, e rendelet, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet, az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelet és a Bizottság által kiadott releváns iránymutatások ismerete;
 - b) az adatok és információk ellenőrzésének ismerete és tapasztalat ezen a téren, ideértve az alábbiakat:
 - i. adat- és információ-ellenőrzési módszerek, a lényegességi küszöb alkalmazása és a valótlanságok lényegességének megállapítása;
 - ii. az eredendő és ellenőrzési kockázatok elemzése;
 - iii. az adatgyűjtéssel kapcsolatos mintavételi technikák és ellenőrzési tevékenységek ellenőrzése;
 - iv. az adat- és információrendszer, az informatikai rendszer, az adatáramlással kapcsolatos tevékenységek, az ellenőrzési tevékenységek, az ellenőrzési rendszerek és az ellenőrzési tevékenységek eljárásainak értékelése.
- (3) Ezen felül figyelembe kell venni a mellékletben meghatározott, releváns szempontokhoz kapcsolódó ágazatspecifikus ismereteket és tapasztalatokat.

25. cikk

A független bírálókra vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

- (1) A független bíráló megfelel a 24. cikkben említett, a hajózási MRV ellenőrökre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelményeknek.
- (2) Annak felmérése érdekében, hogy a belső hitelesítő dokumentáció teljes-e, és hogy elegendő bizonyíték gyűlt-e össze a hitelesítési tevékenységek során, a független bíráló rendelkezik a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy:
- a) a benyújtott információkat elemezze, és azok teljességét és valódiságát megerősítse;
 - b) kétségbe vonja a hiányos vagy ellentmondásos információkat;
 - c) ellenőrizze az adatok eredetét annak értékelése céljából, hogy a belső hitelesítő dokumentáció elegendő információt szolgáltat-e a következtetéseknek a belső felülvizsgálat során vizsgált tervezetéhez.

26. cikk

Műszaki szakértők alkalmazása

- (1) Amennyiben a hitelesítési tevékenységek vagy a felülvizsgálati eljárás elvégzése során részletes ismeretekre és speciális szakértelemre van szükség, a hajózási MRV ellenőr vagy a független bíráló – saját irányítása alatt és teljes felelősségére – alkalmazhat műszaki szakértőket.
- (2) A műszaki szakértő a speciális terület ismeretén kívül megfelelő rálátással rendelkezik a 24. cikkben említett területek tekintetében.

27. cikk

Hitelesítési tevékenységekre vonatkozó eljárások

- (1) A hitelesítő egy vagy több eljárást és folyamatot hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn az 5–21. cikkben ismertetett hitelesítési tevékenységek esetében.
- (2) Ezen eljárások és folyamatok létrehozása és végrehajtása során a hitelesítő elvégzi a 765/2008/EK rendelet értelmében vett, az üvegházhatású gázok validálását és hitelesítését végző testületek esetében az akkreditálásra és az elismerés más formáira alkalmazandó követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabványnak megfelelő tevékenységeket.

(3) A hitelesítő minőségirányítási rendszert tervez, dokumentál, hajt végre és tart fenn az eljárások és folyamatok következetes kidolgozásának, végrehajtásának, javításának és felülvizsgálatának a (2) bekezdésben említett harmonizált szabványoknak megfelelő biztosítása érdekében.

(4) Ezenfelül a hitelesítő a (2) bekezdésben említett harmonizált szabványnak megfelelően létrehozza az alábbi eljárásokat, folyamatokat és intézkedéseket:

- a) a társasággal folytatott kommunikációval kapcsolatos eljárás és politika;
- b) megfelelő intézkedések a megszerzett információk bizalmosságának megóvására;
- c) a társaságok által kért jogorvoslatok kezelésére vonatkozó folyamat;
- d) a társaságok panaszainak kezelésére vonatkozó folyamat (ideértve az indikatív ütemtervet is);
- e) felülvizsgált hitelesítői jelentés kiadására vonatkozó folyamat arra az esetre, ha a hitelesítői jelentésben vagy a kibocsátási jelentésben azután találnak hibát, hogy a hitelesítő a társaság számára a hitelesítői jelentést már elküldte.

28. cikk

Belső hitelesítő dokumentáció

(1) A hitelesítő előkészíti és összeállítja a belső hitelesítő dokumentációt, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a) az elvégzett hitelesítési tevékenységek eredményei;
- b) a hitelesítési terv és a kockázatértékelés;
- c) elegendő információ a nyomkövetési terv és a hitelesítői jelentés tervezete értékelésének alátámasztásához, ideértve az arra vonatkozó vélemények igazolását, hogy a megállapított valótlanságok lényegesek-e vagy sem.

(2) A belső hitelesítő dokumentációt olyan módon kell megszövegezni, hogy a 8. és a 21. cikkben említett független bíráló és a nemzeti akkreditáló testület értékelni tudja, hogy a hitelesítést e rendelettel összhangban végezték-e el.

29. cikk

Nyilvántartás és kommunikáció

(1) A hitelesítő nyilvántartást vezet – ideértve a személyzet szakértelmére és pártatlanságára vonatkozó nyilvántartást is – az e rendeletnek való megfelelés igazolására.

(2) A hitelesítő a 27. cikkben említett harmonizált szabványoknak megfelelően bizalmasan kezeli a hitelesítés során birtokába került információkat.

30. cikk

Pártatlanság és függetlenség

(1) A hitelesítőt olyan módon kell felkészíteni, hogy objektivitása, függetlensége és pártatlansága oltalmat élvezzen. E rendelet alkalmazásában a 27. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott vonatkozó követelmények alkalmazandók.

(2) A hitelesítő nem végez hitelesítési tevékenységeket olyan társaság számára, amely elfogadhatatlan kockázattal jár a pártatlanságára, vagy összeférhetlenséget okoz a számára.

(3) A pártatlanságot veszélyeztető elfogadhatatlan kockázat vagy összeférhetlenség többek között akkor merül fel, ha a hitelesítő vagy ugyanazon jogalany bármely része vagy a személyzet bármely tagja és a hitelesítésbe bevont szerződött személyek:

- a) tanácsadó szolgáltatásokat nyújtanak a nyomkövetési tervben meghatározott nyomkövetési és jelentési eljárás kidolgozása terén, ideértve a nyomkövetési módszer fejlesztését, a kibocsátási jelentés megfogalmazását és a nyomkövetési terv kidolgozását;
- b) műszaki segítséget nyújtanak a kibocsátásokra vagy az (EU) 2015/757 rendelet szerinti más releváns információkra vonatkozó nyomkövetési és bejelentési rendszer kidolgozásához vagy fenntartásához.

(4) A hitelesítő nem von be alvállalkozókat a független felülvizsgálat elvégzésébe vagy a hitelesítői jelentés kibocsátásába.

(5) Alvállalkozók más hitelesítési tevékenységekbe való bevonása esetén a hitelesítőnek be kell tartaniuk a 27. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott vonatkozó követelményeket.

(6) A hitelesítő olyan eljárást hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn, amely biztosítja a hitelesítő, valamint ugyanazon jogi személy részei és a teljes személyzet folyamatos pártatlanságát és függetlenségét. Alvállalkozók bevonása esetén a hitelesítésbe bevont szerződöttetett személyekre ugyanazon kötelezettségek vonatkoznak. Ennek az eljárásnak meg kell felelnie a 27. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott vonatkozó követelményeknek.

IV. FEJEZET

A HITELESÍTŐK AKKREDICÁTIÓJA

31. cikk

Az akkreditáció hatálya

A hitelesítői akkreditáció hatálya a nyomkövetési tervek értékelésére és a kibocsátási jelentések hitelesítésére terjed ki.

32. cikk

Az akkreditálási folyamat céljai

Az akkreditálási folyamat és az akkreditált hitelesítők éves felülvizsgálata során a 36. és a 41. cikknek megfelelően a nemzeti akkreditáló testületek megállapítják, hogy a hitelesítési tevékenységeket végző hitelesítő és személyzete:

- a) rendelkezik a nyomkövetési tervek értékelésének és a kibocsátási jelentések ellenőrzésének e rendelet szerinti elvégzéséhez szükséges szakértelemmel;
- b) ténylegesen értékeli nyomkövetési terveket és ellenőriz kibocsátási jelentéseket e rendeletnek megfelelően;
- c) megfelel a hitelesítőkre vonatkozóan a 22–30. cikkben említett követelményeknek, ideértve a pártatlanságra és a függetlenségre vonatkozó követelményeket.

33. cikk

Az akkreditációra vonatkozó minimumkövetelmények

Az akkreditációra vonatkozó minimumkövetelmények és az akkreditáló testületekre vonatkozó követelmények tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelő, a megfelelőségértékelő szervezeteket akkreditáló testületekre vonatkozó általános követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabványt kell alkalmazni.

34. cikk

A nemzeti akkreditáló testületeknél történő akkreditálási kérelmezés kritériumai

(1) A valamely tagállamban letelepedett jogalanyok a 765/2008/EK rendelet 7. cikkének megfelelően kérelmezhetnek akkreditálást.

(2) Amennyiben az akkreditációért folyamodó jogalany nem telepedett le valamely tagállamban, kérelmét bármely tagállam nemzeti akkreditáló testületéhez benyújthatja, amely az (EU) 2015/757/EU rendelet 16. cikk értelmében vett akkreditálást végez.

35. cikk

Akkreditáció iránti kérelem

(1) Az akkreditáció iránti kérelemnek a 33. cikkben említett harmonizált szabványok alapján előírt információkat kell tartalmaznia.

(2) Ezenkívül – a 36. cikkben említett értékelés kezdete előtt – a kérelmezők kérésre tájékoztatást nyújtanak a nemzeti akkreditáló testület számára az alábbiakról:

- a) a 27. cikk (1) bekezdésében említett eljárások és folyamatok, valamint a 27. cikk (3) bekezdésében említett minőségi-irányítási rendszer;
- b) a 22. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett, szakértelemmel kapcsolatos kritériumok, az ugyanazon cikkben említett folyamatos alkalmassági eljárás eredményei, valamint egyéb, a hitelesítési tevékenységekben részt vevő teljes személyzetnek a 24. és 25. cikkben említett szakértelméről szóló releváns dokumentáció;
- c) a 30. cikk (6) bekezdésében említett, a folyamatos pártatlanságot és függetlenséget biztosító folyamat;
- d) a nyomkövetési tervek értékelésébe és a kibocsátási jelentések hitelesítésébe bevont műszaki szakértők és kulcspozíciókat betöltő alkalmazottak;
- e) a megfelelő hitelesítő dokumentációt – ideértve a 28. cikkben említett belső hitelesítő dokumentációt – biztosító rendszer és eljárás;
- f) a 29. cikkben említett egyéb releváns nyilvántartás;
- g) egyéb, a nemzeti akkreditáló testület által relevánsnak ítélt szempontok.

36. cikk

Értékelés

(1) A 32. cikkben említett értékelés céljából az értékelést végző csoport legalább a következő tevékenységeket hajtja végre:

- a) a kérelmező által a 35. cikknek megfelelően benyújtott összes vonatkozó dokumentum és feljegyzés felülvizsgálata;
- b) helyszíni látogatás végrehajtása a belső hitelesítő dokumentáció reprezentatív mintájának felülvizsgálata és a kérelmező minőségirányítási rendszere, valamint a 27. cikkben említett hitelesítési tevékenységekre irányuló eljárások vagy folyamatok megvalósításának értékelése céljából;
- c) a kérelmező nyomkövetési tervek értékelésébe és kibocsátási jelentések hitelesítésébe bevont személyzetéből kiválasztott reprezentatív számú tag teljesítményének megfigyelése és szakértelméről való meggyőződés annak biztosítása érdekében, hogy a személyzet e rendeletnek megfelelően végzi munkáját.

(2) Az (1) bekezdésben említett tevékenységek végzése során az értékelést végző csoportnak meg kell felelnie a 33. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek.

(3) Az értékelést végző csoport a 33. cikkben említett harmonizált szabványban foglalt követelményeknek megfelelően értesíti a kérelmezőt a megállapításokról és a meg nem felelésekről, és a kérelmezőt válaszára szólítja fel.

(4) A kérelmező korrekciós intézkedést hoz a (3) bekezdés értelmében jelzett meg nem felelések kezelésére, és válaszában jelzi, hogy a nemzeti akkreditáló testület által megszabott határidőn belül milyen intézkedéseket tett vagy tervez tenni azok orvoslása érdekében.

(5) A nemzeti akkreditáló testület megvizsgálja a kérelmező által a (4) bekezdés értelmében adott válaszokat.

(6) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület úgy ítéli meg, hogy a kérelmező válasza vagy az általa tett intézkedés nem megfelelő vagy nem hatékony, további információkat vagy intézkedéseket kér a kérelmezőtől.

(7) A nemzeti akkreditáló testület továbbá bizonyítékokat kérhet a korrekciós intézkedések tényleges végrehajtására, vagy nyomon követő értékelését végezhet a korrekciós intézkedések tényleges végrehajtásának értékelésére.

37. cikk

Akkreditálásra vonatkozó döntés, akkreditálási okirat

(1) A nemzeti akkreditáló testület figyelembe veszi a 33. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket, amikor előkészíti és meghozza a döntést arról, hogy megadja, meghosszabbítja vagy megújítja-e a kérelmező akkreditációját.

- (2) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület úgy dönt, hogy megadja vagy megújítja a kérelmező akkreditációját, erre vonatkozó akkreditálási okiratot állít ki.
- (3) Az akkreditálási okirat legalább a 33. cikkben említett harmonizált szabványok alapján előírt információkat tartalmazza.
- (4) Az akkreditálási okirat a kibocsátása időpontját követő öt évig érvényes.

38. cikk

Éves felülvizsgálat

- (1) A nemzeti akkreditáló testület évente felülvizsgálatot végez minden olyan hitelesítővel kapcsolatban, amely számára akkreditálási okiratot bocsátott ki. A felülvizsgálat legalább az alábbiakból áll:
 - a) a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett helyszíni látogatás;
 - b) a hitelesítő személyzetéből kiválasztott reprezentatív számú tag teljesítményének megfigyelése és szakértelméről való meggyőződés a 36. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően.
- (2) A nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő első felülvizsgálatát az (1) bekezdésnek megfelelően az akkreditálási okirat kibocsátásától számított 12 hónapon belül elvégzi.
- (3) A felülvizsgálatot oly módon tervezik, hogy az lehetővé tegye a nemzeti akkreditáló testület számára, hogy a 33. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek megfelelően értékelni tudja az akkreditálási okirat hatálya alá eső, a hitelesítő által végrehajtott tevékenységek, valamint a hitelesítési tevékenységekbe bevont személyzet reprezentatív mintáit.
- (4) A nemzeti akkreditáló testület a felülvizsgálat eredményei alapján eldönti, hogy megerősítse-e az akkreditálás folytatását.
- (5) Amennyiben a hitelesítő más tagállamban végez hitelesítést, a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület megkérheti a másik tagállam nemzeti akkreditáló testületét, hogy az ő nevében és felelősségére végezzen felülvizsgálati tevékenységeket.

39. cikk

Újraértékelés

- (1) A nemzeti akkreditáló testület az általa kibocsátott akkreditálási okirat lejáratát megelőzően újraértékeli az érintett hitelesítőt, hogy megállapítsa, meghosszabbítható-e az akkreditálási okirat érvényessége.
- (2) Az újraértékelést oly módon tervezik, hogy az biztosítsa, hogy a nemzeti akkreditáló testület az okirat hatálya alá eső, hitelesítő által végzett tevékenységek reprezentatív mintáját értékeli.

Az újraértékelés tervezése és végrehajtása során a nemzeti akkreditáló testület betartja a 33. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket.

40. cikk

Különleges értékelés

- (1) A nemzeti akkreditáló testület bármikor különleges értékelést hajthat végre a hitelesítőre vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítő továbbra is teljesítse e rendelet követelményeit.
- (2) Annak érdekében, hogy a nemzeti akkreditáló testület meg tudja állapítani, hogy szükség van-e különleges értékelésre, a hitelesítő késedelem nélkül értesíti az említett testületet minden, a helyzetének vagy működésének bármely aspektusát érintő, az akkreditálásával kapcsolatos jelentős változásról.

Az említett jelentős változások körébe tartoznak a 33. cikkben említett harmonizált szabványban említett változások.

41. cikk

Igazgatási intézkedések

- (1) A nemzeti akkreditáló testület felfüggesztheti vagy visszavonhatja egy adott hitelesítő akkreditálását, amennyiben a hitelesítő nem felel meg e rendelet követelményeinek.
- (2) A nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő kérésére felfüggeszti vagy visszavonja a hitelesítő akkreditálását.
- (3) A nemzeti akkreditáló testület eljárást hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn az akkreditációnak a 33. cikkben említett harmonizált szabvány szerinti felfüggesztésére és visszavonására.
- (4) A nemzeti akkreditáló testület visszavonja a hitelesítő akkreditációját, amennyiben a hitelesítő:
- nem teljesítette a szakértelemre vonatkozó, 22. cikk szerinti követelményeket, a hitelesítési tevékenységekre vonatkozó eljárásokat érintő, 27. cikk szerinti követelményeket, a belső hitelesítő dokumentációra vonatkozó, 28. cikk szerinti követelményeket vagy a pártatlanságra és függetlenségre vonatkozó, 30. cikk szerinti követelményeket;
 - megsértette a nemzeti akkreditáló testület egyéb külön kikötéseit és feltételeit.
- (5) A nemzeti akkreditáló testület visszavonja az akkreditálást, amennyiben:
- a hitelesítő nem orvosolta az akkreditálási okirat felfüggesztésére vonatkozó döntés alapjául szolgáló okokat;
 - a hitelesítő felső vezetésének egy tagját csalás büntetőjében bűnösnek találták;
 - a hitelesítő szándékosan hamis információkat nyújtott be.
- (6) A nemzeti akkreditáló testületek az (1), (4) és (5) bekezdésnek megfelelő, az akkreditáció felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó döntései tekintetében a fellebbezés a 765/2008/EK rendelet 5. cikkének (5) bekezdése alapján a tagállamok által létrehozott eljárásoknak megfelelően történik.
- (7) A nemzeti akkreditáló testületnek az akkreditáció felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó döntése a hitelesítő értesítését követően lép hatályba. A nemzeti akkreditáló testület az említett döntések meghozatala előtt a meg nem felelés természetének fényében mérlegeli a végzett tevékenységekre gyakorolt hatást.
- (8) A nemzeti akkreditáló testület véget vet az akkreditálási okirat felfüggesztésének, amennyiben kielégítő tájékoztatást kapott arról – és maga is arra a következtetésre jut –, hogy a hitelesítő megfelel e rendelet követelményeinek.

V. FEJEZET

A NEMZETI AKKREDITÁLÓ TESTÜLETEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

42. cikk

Nemzeti akkreditáló testületek

- (1) Az akkreditálással kapcsolatos feladatokat e rendelet szerint a 765/2008/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdése értelmében kijelölt nemzeti akkreditáló testületek végzik.
- (2) E rendelet alkalmazásában a nemzeti akkreditáló testület a 33. cikkében említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek megfelelően gyakorolja hatásköreit.

43. cikk

Az értékelést végző csoport

- (1) A nemzeti akkreditáló testület minden egyes, a 33. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott követelmények szerint elvégzett értékeléshez értékelést végző csoportot jelöl ki.

(2) Az értékelést végző csoport az e rendelet szerinti értékelés végrehajtásáért felelős vezető értékelőből és – szükség esetén – az akkreditáció speciális területe tekintetében releváns ismeretekkel és tapasztalattal rendelkező, megfelelő számú értékelőből vagy műszaki szakértőből áll.

(3) Az értékelést végző csoportnak legalább egy olyan tagja van, aki rendelkezik az alábbi ismeretekkel:

- a) az (EU) 2015/757 rendelet, e rendelet és a 24. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett más releváns jogszabályok ismerete;
- b) a különböző hajótípusok jellegzetességeinek ismerete, valamint a szén-dioxid-kibocsátásra, a tüzelőanyag-fogyasztásra és az (EU) 2015/757 rendelet szerinti más releváns információkra vonatkozó nyomon követés és jelentéstétel ismerete.

44. cikk

Az értékelőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

(1) Az értékelő alkalmas arra, hogy végrehajtsa a 36–41. cikk szerinti tevékenységeket. Ennek érdekében az értékelő:

- a) megfelel a 33. cikkben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek;
- b) ismeri a 24. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett adat- és információ-ellenőrzést, amelyet képzés vagy olyan személy révén szerzett, aki ismeri az ilyen adat- és információ-ellenőrzést, és tapasztalatokkal rendelkezik e téren.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, szakértelemmel kapcsolatos követelményeken felül a vezető értékelő alkalmas az értékelést végző csoport vezetésére.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott, szakértelemmel kapcsolatos követelményeken felül a belső bírálók és az akkreditáció megadására, meghosszabbítására vagy megújítására vonatkozó döntéseket meghozó személyek elegendő tudással és tapasztalattal rendelkeznek az akkreditáció értékeléséhez.

45. cikk

Műszaki szakértők

(1) A nemzeti akkreditáló testület műszaki szakértőket is bevonhat az értékelést végző csoportba annak érdekében, hogy a szakértő egy bizonyos témával kapcsolatos részletes ismereteivel és szakértelmével támogassa a vezető értékelőt vagy az értékelőt.

(2) A műszaki szakértő a meghatározott feladatokat az érintett értékelést végző csoport vezető értékelőjének irányítása és teljes felelőssége alatt végzi.

46. cikk

Az akkreditált hitelesítők adatbázisai

(1) A nemzeti akkreditáló testületek adatbázist hoznak létre és kezelnek, amelyhez nyilvános hozzáférést biztosítanak, és amely legalább a következő információkat tartalmazza:

- a) az adott nemzeti akkreditáló testület által akkreditált összes hitelesítő neve, akkreditációs száma és címe;
- b) azon tagállamok, amelyekben adott esetben az egyes hitelesítők hitelesítést végeznek;
- c) az akkreditáció megadásának és lejáratának dátuma;
- d) információk a hitelesítőkre vonatkozó igazgatási intézkedésekről.

(2) A hitelesítőik státságában bekövetkezett bármely változástól tájékoztatni kell a Bizottságot a megfelelő szabványosított formanyomtatvány felhasználásával.

(3) A 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület elősegíti és összehangolja a nemzeti adatbázisokhoz való hozzáférést.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

47. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. szeptember 22-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Tengeriárgazat-specifikus ismeretek és tapasztalat

A 24. cikk (3) bekezdése alkalmazásában az alábbi ismereteket és tapasztalatokat kell figyelembe venni:

- a MARPOL-egyezmény és a SOLAS-egyezmény releváns szabályainak, köztük a hajók energiahatékonyságáról szóló szabályoknak ⁽¹⁾, a NOx műszaki előírásnak ⁽²⁾, a kén-oxidokról szóló előírásnak ⁽³⁾, a fűtőolaj minőségéről szóló rendelkezésnek ⁽⁴⁾, a 2008-as sérülés nélküli stabilitási szabályzatnak és releváns iránymutatásoknak (például a SEEMP kidolgozására vonatkozó iránymutatásnak) az ismerete,
- lehetséges szinergiák az (EU) 2015/757 rendelet szerinti nyomon követés és jelentéstétel, illetve a meglévő tengeriárgazat-specifikus irányítási rendszerek (például a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat) és egyéb releváns ágazatspecifikus iránymutatás (például a SEEMP kidolgozására vonatkozó iránymutatás) között,
- a hajó fedélzetén lévő kibocsátási források,
- az utak (társaság által benyújtott) listájának teljességét és pontosságát biztosító út- és eljárás-nyilvántartás,
- megbízható külső források (ideértve a hajókövetési adatokat), amelyek alkalmasak a hajókról származó adatokkal való információgyűjtésre,
- a tüzelőanyag-fogyasztás számítási módszerei, ahogyan azokat a hajók a gyakorlatban alkalmazzák,
- a bizonytalansági szinteknek az (EU) 2015/757 rendelet és a releváns iránymutatások szerinti alkalmazása,
- kibocsátási tényezők alkalmazása a hajó fedélzetén használt valamennyi tüzelőanyagra – ideértve az LNG-t, a hibrid tüzelőanyagokat és a bioüzemanyagokat – vonatkozóan,
- tüzelőanyag-kezelés, tüzelőanyag-tisztítás és tartályrendszerek,
- hajókarbantartás/a mérőberendezések minőség-ellenőrzése,
- tüzelőanyag-felvételi dokumentumok, ideértve a tüzelőanyagok szállítóleveleit,
- üzemeltetési naplók, út- és kikötődokumentáció, fedélzeti naplók,
- kereskedelmi dokumentáció, pl. bérleti szerződések, hajóraklevél,
- meglévő törvényi követelmények,
- a hajó tüzelőanyag-felvételi rendszereinek működése,
- a tüzelőanyag-sűrűség hajók általi meghatározása a gyakorlatban,
- az (EU) 2015/757 rendelet szerinti hajótípusokra és tevékenységekre alkalmazott, adatáramlással kapcsolatos eljárások és tevékenységek a szállított rakomány (volumenének vagy tömegének) kiszámítására,
- a hordképesség elve az (EU) 2015/757 rendelet szerinti hajótípusokra és tevékenységekre az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendeletnek megfelelően alkalmazva,
- adatáramlással kapcsolatos eljárások az utak során megtett távolság és a tengeren töltött idő kiszámítására, az (EU) 2015/757 rendelet szerint,
- a fedélzetén a tüzelőanyag-fogyasztás, a szállítási munka és más releváns információk meghatározására használt gépészeti berendezések és technikai rendszerek.

⁽¹⁾ MARPOL-egyezmény, VI. melléklet, 22. szabály.

⁽²⁾ *Revised technical Code on Control of Emission of Nitrogen Oxides from Marine Diesel Engines* (A tengeri dízelmotorokból származó nitrogén-oxid-kibocsátás ellenőrzéséről szóló felülvizsgált műszaki szabályzat) (a MEPC.177(58) előírással módosított MEPC.176(58) előírás).

⁽³⁾ MARPOL-egyezmény, VI. melléklet, 14. szabály.

⁽⁴⁾ MARPOL-egyezmény, VI. melléklet, 18. szabály.

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2073 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2016. november 23.)****az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 26. cikkének (5) bekezdése értelmében a 2016-os pénzügyi évről átvitt előirányzatok visszatérítéséről**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikke (6) bekezdésére,

a Mezőgazdasági Alapok Bizottságával való konzultációt követően,

mivel:

- (1) A 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 169. cikke (3) bekezdése értelmében az 1306/2013/EU tanácsi rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében említett, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) által finanszírozott fellépésekhez kapcsolódó, le nem kötött előirányzatok átvihetők a következő pénzügyi évre. Az ilyen átvitel nem haladhatja meg az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 8. cikkében említett, az előző pénzügyi év során alkalmazott közvetlen kifizetések kiigazításának összegét, és legfeljebb az eredeti előirányzatok 2 %-a lehet. Az említett kiigazítás végső kedvezményezettjei ezzel további kifizetésekben részesülhetnek.
- (2) Az 1306/2013/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdése értelmében a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésétől eltérve, a tagállamok visszatérítik a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésében említett átvitt előirányzatokat azon végső kedvezményezettek számára, akiket a kiigazítás érintett abban a pénzügyi évben, amelyre az előirányzatokat átvitték. Az említett visszatérítés csak azon tagállamok végső kedvezményezettjeire alkalmazandó, amelyekben az előző pénzügyi évben pénzügyi fegyelmi mechanizmust alkalmaztak. ⁽⁴⁾
- (3) A visszatérítendő átvitel összegének meghatározásakor az 1306/2013/EU rendelet 26. cikke (7) bekezdésével összhangban a mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett, a rendelet 25. cikkében említett tartaléknak a pénzügyi év végéig válságkezelési intézkedések céljára fel nem használt összegét kell figyelembe venni.
- (4) Az (EU) 2015/1146 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a 441,6 millió EUR válságtartalék létrehozása céljából pénzügyi fegyelmi mechanizmus alkalmazandó a 2015. naptári évben végrehajtott közvetlen kifizetésekre. E válságtartalékot nem vették igénybe a 2016-os pénzügyi évben.
- (5) A tagállamok 2015. október 16. és 2016. október 15. közötti időszakra vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatai alapján a tagállamok által a 2016-os pénzügyi évben ténylegesen alkalmazott pénzügyi fegyelmi mechanizmus szerinti csökkentés összege 435 millió EUR.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 549. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

⁽⁴⁾ Az 1307/2013/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdésének értelmében a 2016-os pénzügyi évben Bulgária, Horvátország és Románia esetében nem alkalmazandó a pénzügyi fegyelmi mechanizmus.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1146 rendelete (2015. július 8.) az 1306/2013/EU rendeletben meghatározott, a közvetlen kifizetésekre a 2015-ös naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási arány rögzítéséről (HL L 191., 2015.7.17., 6. o.).

- (6) Következésképpen a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésének ötödik albekezdése szerinti bizottsági határozatot követően a 2016. évben alkalmazott pénzügyi fegyelem 435 millió EUR összegének megfelelő fel nem használt előirányzatokat – amelyek nem haladják meg az eredeti előirányzatok 2 %-át – át lehet vinni a 2017-es pénzügyi évre.
- (7) Annak érdekében, hogy a fenti előirányzatok végső kedvezményezetteknek történő visszatérítése arányos legyen a pénzügyi fegyelemmel összefüggő kiigazítással, helyénvaló, hogy a Bizottság meghatározza a tagállamok számára a visszatérítéshez rendelkezésre álló összeg nagyságát.
- (8) A rendeletet 2016. december 1-jétől kell alkalmazni annak elkerülése érdekében, hogy a tagállamokat a visszatérítés kapcsán további kifizetésekre kelljen kötelezni. Következésképpen az e rendelet által megállapított összegek véglegesek és az 1306/2013/EU rendelet 41. cikke szerint alkalmazott csökkentések sérelme nélkül alkalmazandók az 1306/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok kifizető ügynökségeinél 2016 októberében felmerülő kiadásokra vonatkozó havi kifizetésekről szóló határozatban szereplő korrekciókra, valamint az e rendelet 18. cikke (4) bekezdése értelmében végrehajtott csökkentésekre és további kifizetésekre, illetve a záróelszámolási eljárás keretében hozott valamennyi határozatra.
- (9) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikkének (3) bekezdése értelmében a nem lekötött előirányzatok csak a következő pénzügyi évre vihetők át. Helyénvaló tehát, hogy a Bizottság a tagállamok számára az 1306/2013/EU rendelet 26. cikke (5) bekezdése szerinti visszatérítések tekintetében a kiadásokra nézve elszámolhatósági határidőt állapítson meg, figyelembe véve a mezőgazdasági pénzügyi évről a rendelet 39. cikke szerinti meghatározását.
- (10) Tekintettel a 2015. október 16. és 2016. október 15. közötti időszakra vonatkozó, a 2016-os EMGA költségvetésben szereplő megosztott igazgatás alá tartozó előirányzatok végrehajtásának tagállamok általi bejelentése és e rendelet alkalmazásának 2016. december 1-jei kezdete közötti idő rövidegére, ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet melléklete határozza meg a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 2016-os pénzügyi évről átvitelre kerülő és az 1306/2013/EU rendelet 26. cikke (5) bekezdésének értelmében a tagállamok számára azon végső kedvezményezettek részére való visszatérítésre rendelkezésre bocsátandó előirányzatokat, akiket a 2017-es pénzügyi évben a kiigazítás érint.

A 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdése ötödik albekezdésének megfelelően a Bizottság átvitelről szóló határozata állapítja meg az átvitelre kerülő összeg mértékét.

2. cikk

Csak az átvitt előirányzatok visszatérítésével összefüggésben a kedvezményezettek részére 2017. október 16-át megelőzően végrehajtott tagállami kifizetések finanszírozhatók uniós forrásból.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2016. december 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. november 23-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Jerzy PLEWA
főigazgató
Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság*

MELLÉKLET

Az átvitt előirányzatok visszatérítésére rendelkezésre álló összegek*(EUR-ban kifejezett összegek)*

Belgium	6 414 552
Cseh Köztársaság	11 049 216
Dánia	10 864 696
Németország	60 049 657
Észtország	1 293 797
Írország	13 600 170
Görögország	17 254 566
Spanyolország	55 869 779
Franciaország	90 755 440
Olaszország	39 147 477
Ciprus	368 399
Lettország	1 676 449
Litvánia	3 462 420
Luxemburg	416 787
Magyarország	15 068 124
Málta	34 366
Hollandia	8 963 299
Ausztria	7 080 542
Lengyelország	25 435 226
Portugália	6 735 448
Szlovénia	987 364
Szlovákia	5 646 824
Finnország	6 067 712
Svédország	7 922 613
Egyesült Királyság	38 847 027

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2074 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2016. november 25.)****a 37/2010/EU rendeletnek a bázikus alumínium-szalicilát anyag tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározására irányuló közösségi eljárásokról, a 2377/90/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2009. május 6-i 470/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikkére, összefüggésben 17. cikkével,

tekintettel az Európai Gyógyszerügynökségnek az állatgyógyászati készítmények bizottsága által megfogalmazott véleményére,

mivel:

- (1) A 470/2009/EK rendelet 17. cikke értelmében az élelmiszer-termelő állatoknak szánt állatgyógyászati készítményekben vagy az állattenyésztésben alkalmazott biocid termékekben történő uniós felhasználásra szánt farmakológiai hatóanyagok maximális maradékanyag-határértékét (a továbbiakban: MRL) rendelet útján kell megállapítani
- (2) A 37/2010/EU bizottsági rendelet ⁽²⁾ mellékletének 1. táblázata megállapítja a farmakológiai hatóanyagokat és az állati eredetű élelmiszerekben előforduló MRL-ek szerinti osztályozásukat.
- (3) A bázikus alumínium-szalicilát már szerepel ebben a táblázatban mint az élelmiszer-előállítás céljából tartott valamennyi fajnál történő helyi alkalmazásra engedélyezett anyag, kivéve a szarvasmarhaféléket, a kecskeféléket, a lóféléket, a nyulakat és az uszonyos halakat. A bázikus alumínium-szalicilát szintén engedélyezett anyag a szarvasmarhafélék, kecskefélék, lófélék és nyulak esetében az anyagra vonatkozó ideiglenes MRL értelmében, amely 2016. december 31-én hatályát veszti.
- (4) Az Európai Gyógyszerügynökséghez (a továbbiakban: EMA) arra irányuló kérelem érkezett, hogy a bázikus alumínium-szalicilátra vonatkozó bejegyzést módosítsák a szarvasmarhafélék, a kecskefélék, a lófélék és a nyulak esetében az MRL ideiglenes jellegének megszüntetése érdekében.
- (5) Az EMA az állatgyógyászati készítmények bizottságának véleménye alapján a szarvasmarhafélék, a kecskefélék, a lófélék és a nyulak esetében a bázikus alumínium-szalicilátra vonatkozó MRL ideiglenes jellegének megszüntetését javasolta.
- (6) Az 37/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Állatgyógyászati Készítmények Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 37/2010/EU rendelet melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

⁽¹⁾ HL L 152., 2009.6.16., 11. o.⁽²⁾ A Bizottság 2009. december 22-i 37/2010/EU rendelete a farmakológiai hatóanyagokról és az állati eredetű élelmiszerekben előforduló maximális maradékanyag-határértékek szerinti osztályozásukról (HL L 15., 2010.1.20., 1. o.).

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. január 25-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. november 25-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A 37/2010/EU rendelet mellékletének 1. táblázatában a „bázikus alumínium-szalicilát” anyagra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

Farmakológiai hatóanyag	Jelző maradékanyag	Állatfajok	Maximális maradékanyag-határérték (MRL)	Célszövetek	Egyéb rendelkezések (a 470/2009/EK rendelet 14. cikke (7) bekezdésének megfelelően)	Terápiás osztályozás
„Bázikus alumínium-szalicilát	Szalicilsav	Szarvasmarhafélék, kecskefélék, lófélék, nyulak	200 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Izom Zsír Máj Vese	NINCS ADAT	Hasmenés-és bélgyulladás-gátló anyagok”
		Szarvasmarhafélék, kecskefélék, lófélék	9 µg/kg	Tej		
	NEM ALKALMAZHATÓ	Élelmiszer-előállítás céljából tartott valamennyi faj, a szarvasmarhafélék, kecskefélék, lófélék, nyulak és uszonyos halak kivételével.	Nincs szükség maximális maradékanyag-határértékre	NEM ALKALMAZHATÓ	Kizárólag helyi alkalmazásra.	

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2075 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2016. november 25.)****az ICES VIIIc körzetben és a Cádizi-öböl kivételével a IXa körzetben halászatra fordítható
többletnapok Spanyolország számára történő odaítéléséről**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2016. évre történő meghatározásáról és az (EU) 2015/104 rendelet módosításáról szóló, 2016. január 22-i (EU) 2016/72 tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak IIB. melléklete 8.5. pontjára,

mivel:

- (1) Az (EU) 2016/72 rendelet IIB. mellékletének I. táblázata meghatározza azon napok maximális számát, amelyek során a legalább 10 méter teljes hosszúságú, fedélzetükön 32 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű vonóhálót, kerítőhálót vagy hasonló eszközöket, vagy 60 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű kopolyuhálókat, illetve fenékhorgosorokat szállító vagy alkalmazó uniós hajók a 2016. február 1. és 2017. január 31. közötti időszakban az ICES VIIIc körzetben és a Cádizi-öböl kivételével a IXa körzetben tartózkodhatnak.
- (2) Az (EU) 2016/72 rendelet IIB. mellékletének 8.5. pontja szerint a Bizottság a 2015. február 1. és 2016. január 31. közötti időszakban történt végleges tevékenység-beszüntetések alapján és az (EU) 2016/72 rendelet IIB. mellékletének 8.5. pontjában rögzített feltételekkel olyan többletnapokat oszthat ki, amelyek vonatkozásában a lobogó szerinti tagállam a szabályozott halászeszközök valamelyikét szállító hajói számára engedélyezheti, hogy egy adott földrajzi területen tartózkodjanak.
- (3) 2016. május 27-én Spanyolország az (EU) 2016/72 rendelet IIB. mellékletének 8.4. pontja szerint – az alátámasztó információkkal együtt – kérelmet nyújtott be az iránt, hogy a végleges tevékenység-beszüntetések alapján a Bizottság többletnapokat osszon ki számára. 2016. június 6-án Spanyolország megerősítette, hogy 2015. február 1. és 2016. január 31. között 14 hajó szüntette be halászati tevékenységét.
- (4) A Bizottság rendelkezésére bocsátott adatok és az (EU) 2016/72 rendelet IIB. mellékletének 8.2. pontjában meghatározott számítási módszer alapján Spanyolország számára a szóban forgó melléklet 1. pontjában említett hajók vonatkozásában indokolt kilenc többletnapot biztosítani a 2016. február 1. és 2017. január 31. közötti időszakra.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Évente 126 napra kell növelni a tengeren tölthető azon napoknak az (EU) 2016/72 rendelet IIB. mellékletének I. táblázatában szereplő maximális számát, amelyeket Spanyolország a lobogója alatt közlekedő, a szabályozott halászeszközök bármelyikét szállító vagy alkalmazó hajói számára engedélyezhet az ICES VIIIc körzetben és a Cádizi-öböl kivételével a IXa körzetben való tartózkodásra.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 22., 2016.1.28., 1. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. november 25-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2076 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2016. november 25.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. november 25-én.

*a Bizottság részéről,**az elnök nevében,*

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	90,0
	TR	80,7
	ZZ	85,4
0707 00 05	MA	69,4
	TR	158,6
	ZZ	114,0
0709 93 10	MA	100,9
	TR	141,9
	ZZ	121,4
0805 20 10	MA	71,7
	ZA	138,5
	ZZ	105,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	JM	110,2
	TR	80,3
	ZZ	95,3
0805 50 10	AR	64,7
	CL	90,0
	TR	78,5
	ZZ	77,7
0808 10 80	CL	185,9
	NZ	177,5
	ZA	186,7
	ZZ	183,4
0808 30 90	CN	106,4
	TR	126,8
	ZZ	116,6

⁽¹⁾ Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nomenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2016/2077 HATÁROZATA

(2016. október 17.)

a MARPOL-egyezmény VI. melléklete, a SOLAS-egyezmény II-1. szabálya, a SOLAS-egyezmény III/1.4., III/30. és III/37. szabálya, a SOLAS-egyezmény II-2/1. szabálya és II-2/10. szabálya, a SOLAS-egyezmény II-1/3-12. szabálya, az STCW-egyezmény és -szabályzat, a Tűzbiztonsági rendszerek szabályzata és a 2011-es kiterjesztett ellenőrző program előírásai módosításainak a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben (IMO) a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság 70. ülésén és a Tengerészeti Biztonsági Bizottság 97. ülésén történő elfogadásával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen a 100. cikkének (2) bekezdésére, összefüggésben a 218. cikkének (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió tengeri közlekedési ágazatra irányuló intézkedéseinek a tengeri közlekedés biztonságának javítását és a tengeri környezet védelmét kell szolgálniuk.
- (2) A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságának (MEPC) 69. ülésén megállapodtak az üzemanyag-fogyasztásra vonatkozó kötelező adatgyűjtő rendszer létrehozásáról és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény VI. melléklete (a továbbiakban: a MARPOL-egyezmény VI. melléklete) 4. fejezetének ehhez szükséges módosításairól. Ezek a módosítások várhatóan a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság 2016 októberében tartandó 70. ülésén kerülnek elfogadásra.
- (3) Az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottsága a 95. és 96. ülésén jóváhagyta az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a SOLAS-egyezmény) II-1. szabályának, III/1.4., III/30. és III/37. szabályának, II-2/1. és II-2/10. szabályának, valamint II-1/3-12. szabályának, a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló nemzetközi egyezménynek és szabályzatnak (a továbbiakban: STCW-egyezmény és -szabályzat), a Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzatának (a továbbiakban: FSS-szabályzat) és a 2011-es kiterjesztett ellenőrző program előírásainak (a továbbiakban: a 2011-es ESP-szabályzat) a módosításait. Ezek a módosítások várhatóan a Tengerészeti Biztonsági Bizottság 2016 novemberében tartandó 97. ülésén kerülnek elfogadásra.
- (4) A MARPOL-egyezmény VI. melléklete 4. fejezetének módosításaival létrehozzák az egyes hajók által gyűjtendő és évente jelentendő adatokra, a jelentett adatokhoz kapcsolódó ellenőrzési folyamatra, a megfelelési okmányok meghatározására, a tulajdonjog-átruházással kapcsolatos helyzetekre, az IMO-hoz benyújtandó adatokra, az adatok beazonosíthatatlanná tételére és hozzáférhetőségére, illetve a MARPOL-egyezmény VI. mellékletének aláíróin kívüli felek lobogója alatt közlekedő hajók megfelelőségének igazolási eljárására vonatkozó, kötelező, globális adatgyűjtő rendszert. Az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ meghatározza a hajózás szén-dioxid-kibocsátásának és energiahatékonyságának uniós nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszerét. Az említett rendelet 2018. január 1-je után a valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőbe beérkező, ott tartózkodó vagy onnan kifutó minden 5 000 bruttó tonnatartalom feletti hajóra alkalmazandó függetlenül attól, hogy a hajókat hol lajstromozták.
- (5) Az (EU) 2015/757 rendelet 22. cikke felülvizsgálati rendelkezést tartalmaz arra az esetre, ha nemzetközi megállapodás születik a területen. A MARPOL-egyezmény VI. melléklete 4. fejezete módosításainak az elfogadásával elindul egy felülvizsgálati folyamat, amely az IMO-ban elfogadott globális adatgyűjtő rendszerrel való megfelelő mértékű összhang biztosítása érdekében az (EU) 2015/757 rendelet módosítására vonatkozó javaslatához vezethet.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

- (6) A SOLAS-egyezmény II-1/1., II-1/2., II-1/3., II-1/4., II-1/5., II-1/6., II-1/7., II-1/8-1., II-1/9., II-1/10., II-1/12., II-1/13., II-1/15–17., II-1/19., II-1/21–22. és II-1/35. szabályának módosításai szerkesztési és kapcsolódó, illetve olyan módosításokat vezetnek be, amelyek sérülés esetén a személyhajók túlélőképességének javítása érdekében a térfelosztásra és a sérült állapotban fennálló stabilitásra vonatkozó követelményeket érintik. A 2009/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ a belföldi útvonalakon közlekedő személyhajókra és nagysebességű utasszállító vízi járművekre vonatkozik. Az említett irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében az A. osztályba tartozó új személyhajóknak teljes mértékben meg kell felelniük a módosított 1974. évi SOLAS-egyezmény követelményeinek.
- (7) A SOLAS-egyezmény II-1/1.2. szabályának módosításai, az új II-1/19-1. szabály és a SOLAS-egyezmény III/1.4., III/30. és III/37. szabályának a kárelhárítási gyakorlatokat érintő módosításai az új és a meglévő személyhajók biztonságának javítása érdekében az elárasztást követő túlélőképesség javítását célzó egységes szemlélet részét képezik. A 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, különösen annak I. melléklete V. fejezetének V/2. szabálya tartalmazza a személyszállító hajókon szolgáló parancsnokok, tisztek, személyzeti állományú tengerészek és egyéb személyzet képzésére és képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelményeket. Az uniós jogba a 2008/106/EK irányelv által beépített STCW-egyezmény az STCW-szabályzat vonatkozó alkalmassági táblázataiban tartalmazza a hajók stabilitásával kapcsolatos képzési követelményeket.
- (8) A SOLAS-egyezmény II-2/1. és II-2/10. szabályának módosításai arról rendelkeznek, hogy a továbbiakban nem lehet kötelezővé tenni a legalább 135 l térfogatú haboltókat a kazánházakban a 175 kW-nál kisebb teljesítményű háztartási bojlerok vagy a vízpermettel oltó beépített helyi alkalmazású tűzoltó rendszerekkel védett bojlerok esetében. A 2009/45/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint az A. osztályú új személyhajóknak teljes mértékben meg kell felelniük a módosított 1974. évi SOLAS-egyezmény követelményeinek. Ezenkívül a SOLAS-egyezmény II-2/1. és II-2/10. szabálya vonatkozik a B., C. és D. osztályú új és B. osztályú meglévő személyhajókra a 2009/45/EK irányelv I. melléklete II-2. fejezete A. része 6. pontjának („Tűzoltó berendezések a gépterekben”) 7. alpontja szerint, amely megállapítja, hogy a géptereket és a kazánházakat hordozható rendszerekkel kell felszerelni.
- (9) A SOLAS-egyezmény II-1/3-12. szabályának módosításai pótolják a hajók fedélzetén engedélyezhető zajszintekről szóló szabályzat alkalmazásával kapcsolatban a jelenlegi szabályban tapasztalható hiányosságot olyan hajók esetében, amelyek építési szerződését 2014. július 1-je előtt kötötték meg, és amelyek gerincét 2015. január 1-jén vagy azt követően lefektették vagy hasonló építési szakaszban voltak, de átadásukra 2018. július 1-jéig nem kerül sor. A 2003/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 3. cikke megállapítja a munkavállalók védelmére vonatkozó minimumkövetelményeket, és meghatározza az expozíciós határértékeket és expozíciós beavatkozási értékeket. Ezenkívül a 2009/45/EK irányelv mint vonatkozó másodlagos jogszabály 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja kötelezővé teszi az 1974. évi módosított SOLAS-egyezmény alkalmazását az új A. osztályú hajókra is, az említett irányelv I. melléklete C. részének 15. szabálya pedig megállapítja a B., C. és D. osztályú új hajók géptereire vonatkozó zajcsökkentő intézkedéseket.
- (10) Az STCW-egyezménynek és -szabályzatnak a személyhajókat érintő speciális képzésre vonatkozó módosításai és az STCW-szabályzat A. és B. részét érintő módosítások megoldják a korszerű személyhajók nagyobb mérete és a fedélzeten tartózkodó utasok nagy száma miatt jelentkező új problémákat, valamint a kiképzés és az ismertető képzés négy különböző szintjét tartalmazzák: személyhajókra vonatkozó riadógyakorlatok, személyhajókra vonatkozó tömegirányítás oktatása, személyhajókra vonatkozó válságkezelés és emberi viselkedés oktatása, és ro-ro személyhajókra vonatkozó kiképzés. A 2008/106/EK irányelv, különösen annak I. melléklete V. fejezetének V/2. szabálya tartalmazza a személyszállító hajókon szolgáló parancsnokok, tisztek, személyzeti állományú tengerészek és egyéb személyzet képzésére és képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelményeket.
- (11) Az FSS-szabályzat 13. fejezetének módosításai egy pontosítást tartalmaznak, miszerint külön kell elvégezni a meghatározott helyiségek két különböző mértékű utas-telítettségére a menekülési útvonalak méretének kiszámítását, annak alapján, hogy a lépcsőkön, illetve az ajtókon, folyosókon és pihenőkön keresztül összesen hány menekülő utasra lehet számítani. A 2009/45/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint az A. osztályú új személyhajóknak teljes mértékben meg kell felelniük a módosított 1974. évi SOLAS-egyezmény követelményeinek. A 2009/45/EK irányelv I. melléklete A. részének II-2. fejezete továbbá a 2003. január 1-jén vagy azt követően épített B., C. és D. osztályú hajókra alkalmazza az MSC.98(73). sz. határozattal elfogadott FSS-szabályzatot.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/45/EK irányelve (2009. május 6.) a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről (HL L 163., 2009.6.25., 1. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/106/EK irányelve (2008. november 19.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 323., 2008.12.3., 33. o.).

(3) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/10/EK irányelve (2003. február 6.) a munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (HL L 42., 2003.2.15., 38. o.).

- (12) Amennyiben a SOLAS-egyezmény II-1/1., II-1/2., II-1/3., II-1/4., II-1/5., II-1/6., II-1/7., II-1/8-1., II-1/9., II-1/10., II-1/12., II-1/13., II-1/15–17., II-1/19., II-1/21–22. és II-1/35. szabályának, a SOLAS egyezmény II-2/1. és II-2/10. szabályának, valamint az FSS-szabályzat 13. fejezetének módosításai érinthetik a 2009/45/EK irányelvnek a belföldi útvonalakon közlekedő személyhajókra és nagysebességű utasszállító vízi járművekre vonatkozó rendelkezéseit, akkor ezek a módosítások az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak.
- (13) A 2011-es ESP-szabályzat módosításai biztosítják az összhangot a Hajóosztályozó Társaságok Nemzetközi Szövetsége Egységes Követelményeinek javított, Z10-es sorozatával (IACS UR Z10-es sorozat), amely a szemlék és bizonyítványok követelményeiről szól. Az 530/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. és 6. cikke kötelezővé teszi az IMO állapotminősítési rendszerének alkalmazását minden 15 évnél régebbi egyhéjazatú olajszállító tartályhajó esetében. Az ömlesztettáru-szállító hajók és a kőolajszállító tartályhajók vizsgálatokor alkalmazandó kiterjesztett ellenőrző program (ESP) határozza meg ezen alaposabb vizsgálat elvégzésének módját. Mivel az állapotminősítési rendszer az ESP-t alkalmazza célja elérése érdekében, az ESP keretében végzett vizsgálatok bármely módosítása az 530/2012/EU rendelet révén automatikusan alkalmazandó.
- (14) Az Unió nem tagja az IMO-nak és a vonatkozó egyezményeknek, illetve szabályzatoknak sem szerződő fele. A Tanácsnak ezért fel kell hatalmaznia a tagállamokat arra, hogy képviseljék az Unió álláspontját, és a szóban forgó módosításokat magukra nézve kötelezőnek ismerjék el, amennyiben ezek a módosítások az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az IMO Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságának 70. ülésén az Unió által képviselendő álláspont az, hogy hozzá kell járulni a MARPOL-egyezmény VI. mellékletének 4. fejezetére irányuló, a MEPC 69/21/Add.1. sz. IMO-dokumentum 7. mellékletében szereplő módosítások elfogadásához.

2. cikk

(1) Az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottságának 97. ülésén az Unió által képviselendő álláspont az, hogy hozzá kell járulni a következők módosításainak az elfogadásához:

- a) a SOLAS-egyezmény II-1/1., II-1/2., II-1/3., II-1/4., II-1/5., II-1/6., II-1/7., II-1/8-1., II-1/9., II-1/10., II-1/12., II-1/13., II-1/15–17., II-1/19., II-1/21–22. és II-1/35. szabálya az IMO 2016. május 20-i 3644. körlevelének 1. mellékletében foglaltak szerint;
- b) a SOLAS-egyezmény II-1/1.2. szabálya, az új II-1/19-1. szabály és a SOLAS-egyezmény III/1.4., III/30. és III/37. szabályának módosításai az IMO 2016. május 20-i 3644. körlevelének 1. mellékletében foglaltak szerint;
- c) a SOLAS-egyezmény II-2/1. és II-2/10. szabálya az IMO 2016. május 20-i 3644. körlevelének 1. mellékletében foglaltak szerint;
- d) a SOLAS-egyezmény II-1/3-12. szabálya az IMO 2016. május 20-i 3644. körlevelének 1. mellékletében foglaltak szerint;
- e) az STCW-egyezménynek és -szabályzatnak a személyhajókat érintő speciális képzésre vonatkozó része és az STCW-szabályzat A. és B. része az MSC 96/25/Add.1. sz. IMO-dokumentum 8., 9. és 10. mellékletében foglaltak szerint;
- f) az FSS-szabályzat 13. fejezete az IMO 2016. május 20-i 3644. körlevelének 2. mellékletében foglaltak szerint;
- g) a 2011-es ESP-szabályzat az IMO 2016. május 20-i 3644. körlevelének 4. mellékletében foglaltak szerint.

(2) Amennyiben a SOLAS-egyezmény II-1/6. szabályának az (1) bekezdés a) pontjában említett módosításait az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottságának 97. ülésén felülvizsgálják, az Unió által képviselendő álláspont értelmében hozzá kell járulni a módosítások azon változtatásaihoz, amelyek javítják a jelenlegi biztonsági szinteket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 530/2012/EU rendelete (2012. június 13.) az egyhéjazatú olajszállító tartályhajókra alkalmazandó kettős héjazatra vagy azzal egyenértékű szerkezeti megoldásra vonatkozó követelmények gyorsított bevezetéséről (HL L 172., 2012.6.30., 3. o.).

3. cikk

(1) Az Unió által képviselendő, az 1. és a 2. cikkben foglalt álláspontot az IMO-tagsággal rendelkező tagállamok az Unió érdekében együttesen eljárva képviselik.

(2) Az 1. és a 2. cikkben foglalt álláspontokat érintő kisebb változtatások a Tanács további határozata nélkül is elfogadhatók.

4. cikk

A Tanács felhatalmazza a tagállamokat, hogy az 1. és a 2. cikkben említett módosításokat – az Unió érdekét szem előtt tartva – magukra nézve kötelezőnek ismerjék el, amennyiben azok az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak.

5. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2016. október 17-én.

a Tanács részéről
az elnök
L. SÓLYMOS

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2078 HATÁROZATA**(2016. július 4.)****a Hollandia által a nijmegeni NEC hivatásos labdarúgó-egyesület részére nyújtott SA.41617. – 2015/C (korábbi SA.33584. (2013/C) (korábbi 2011/NN.)) számú állami támogatásról***(az értesítés a C(2016) 4048. számú dokumentummal történt)***(Csak a holland nyelvű változat hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése értelmében ⁽¹⁾, és tekintettel a beérkezett észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) A Bizottságot 2010-ben a polgárok arról tájékoztatták, hogy Hollandia támogatási intézkedést hajtott végre a nijmegeni NEC hivatásos labdarúgó-egyesület javára. A panaszokat SA.31616. és SA.31767. számon vették nyilvántartásba. A Bizottsághoz 2010-ben és 2011-ben más hollandiai hivatásos labdarúgó-egyesületek, jelesen a maastrichti MVV, a tilburgi Willem II, a 's-hertogenbosch-i FC Den Bosch és az eindhoveni PSV javára végre hajtott intézkedésekre vonatkozó panaszok is érkeztek. Hollandia 2011. szeptember 2-i levelében a NEC-et érintő intézkedéssel kapcsolatban további adatokat bocsátott a Bizottság rendelkezésére.
- (2) A Bizottság 2013. március 6-án kelt levelében arról tájékoztatta Hollandiát, hogy a Willem II, a NEC, az MVV, a PSV és az FC Den Bosch javára végrehajtott intézkedések vonatkozásában a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott.
- (3) A Bizottság eljárást megindító határozatát (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾. A Bizottság az érdekelt feleket felhívta arra, hogy nyújtsák be észrevételeiket a szóban forgó intézkedéseket illetően.
- (4) Hollandia a NEC javára végrehajtott intézkedésekkel kapcsolatos eljárás keretében észrevételeket nyújtott be 2013. június 6-án kelt levelében, amely tartalmazta a nijmegeni önkormányzat (a továbbiakban: önkormányzat) mint érdekelt fél észrevételeit. Hollandiával 2015. február 27-én találkozóra került sor, amelyen az önkormányzat is részt vett. A Bizottság Hollandiától további tájékoztatást kapott 2015. április 10-én, 2015. május 11-én, 2015. május 13-án és 2015. július 16-án. A Bizottsághoz nem érkeztek észrevételek más érdekelt felektől.
- (5) Az egyes egyesületekkel kapcsolatos vizsgálatok lefolytatására az eljárás megindításáról szóló határozatot követően, Hollandiával egyetértésben külön-külön került sor. A NEC-et érintő vizsgálatot SA.41617. ügyszámon vették nyilvántartásba.

2. AZ INTÉZKEDÉS RÉSZLETES ISMERTETÉSE**2.1. Az intézkedés és kedvezményezettje**

- (6) A Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond nemzeti labdarúgó-szövetség (a továbbiakban: KNVB) a hivatásos és amatőr labdarúgóversenyeket szervező ernyőszervezet. Hollandiában a hivatásos labdarúgás egy kétszintű rendszerben van megszervezve. Ez a rendszer a 2014/2015-ös szezonban 38 egyesületből állt, amelyből 18 az első osztályban (eredivisie), míg 20 alacsonyabb szintű osztályban (eerste divisie) játszott.

⁽¹⁾ A Bizottság határozata az SA.33584. (2013/C) (korábbi 2011/NN) – számú állami támogatás – Hollandia – 2008–2011 között bizonyos holland hivatásos labdarúgó-egyesületeknek nyújtott támogatás ügyben – Felhívás észrevételek benyújtására az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése értelmében (HL C 116., 2013.4.23., 19. o.).

⁽²⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

- (7) A Nijmegen Eendracht Combinatie-t (a továbbiakban: NEC) 1900-ban alapították, és hazai mérkőzéseit Nijmegenben játssza. A NEC jogi struktúrája az alábbi: a Nijmegen Eendracht Combinatie B.V., az Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V. és a N.E.C. horeca B.V. tulajdonosa a Stichting Administratiekantoor N.E.C. alapítvány. Az Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V. társaság az intézkedés kedvezményezettje. A Hollandia által rendelkezésre bocsátott adatok szerint a NEC közép vállalkozás, amely a 2015-ös évben 62,3 teljes munkaidős (2010-ben 69,5 teljes munkaidős) alkalmazottal rendelkezett. A vizsgálattal érintett időszakban a NEC az első osztályban játszott. Európai bajnokságban (UEFA kupa) utoljára a 2008/2009-es szezonban vett részt.
- (8) A NEC 2003 óta az elsődleges – de nem az egyetlen – használója a Goffert stadion multifunkcionális stadionnak, amely a nijmegeni nagy Goffert parkban található. A Goffert parkban lévő stadion mellett található *De Eendracht* multifunkcionális sportkomplexumot az önkormányzat 2003-ban építette az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) támogatásával. A De Eendracht komplexumot a NEC bérlő, és azt edzési célra mások is használják.
- (9) Az önkormányzat és a NEC De Eendrachtal kapcsolatos viszonyát két 2003-ban kötött szerződés szabályozta: az önkormányzat szélesebb körű sportpolitikai jövőképevel összhangban egy szándékmegállapodás a De Eendrachtnek helyet adó terület fejlesztéséről és a De Eendracht vonatkozó bérleti szerződés.
- (10) A NEC 2008-ban és 2009-ben írt az önkormányzati hatóságoknak a szerződésekben szereplő azon záradékkal kapcsolatban, amely szerint a NEC jogosult a De Eendrachtot megvásárolni az önkormányzattól. A „vételi opció” megjelölést alkalmazva a NEC azt írta, hogy szándékában állt az „opstalrecht” vagy a komplexumhoz kapcsolódó felülepítési jog (?) megvásárlása. A NEC az első levélben javaslatot tett a vételi opciójáról való lemondásra 2,3 millió EUR összegű kompenzációért cserébe, amelynek meghatározására a komplexum becsült könyv szerinti értéke és a külső szakértő szerinti valós értéke alapján kerül sor. A NEC véleménye szerint a két érték közötti eltérés megfelel annak az előnynek, amelyhez vételi opciójának gyakorlása esetén jutott volna. A második levélben a NEC arról tájékoztatta az önkormányzatot, hogy gyakorolni kívánja vételi opcióját.
- (11) Az önkormányzat 2010-ben két ügyvédi irodától kapott jogi véleményt e kérdéssel kapcsolatban: az egyiket 2010. januárban, a másikat pedig 2010. szeptemberben. Az első vélemény rámutatott a bérleti szerződésben egy záradékra, amely szerint a szerződés addig tart, amíg a De Eendrachtot a bérlő (a NEC) meg nem vásárolja, és rögzítette, hogy az önkormányzat és a NEC azt kívánták, hogy a komplexumot a NEC vásárolja meg, ha az ERFA ezzel szemben nem emel kifogást. Arra a következtetésre jutott, hogy a NEC határozott (erős) joggal rendelkezett a vétel követelésére. A második vélemény igénylésére amiatt került sor, hogy a városi tanács kitarthatott a NEC követelésének állítólagos szilárdsága mellett. Ez a vélemény arra a következtetésre jutott, hogy az önkormányzat csak tárgyalni volt köteles a NEC-vel, mivel a szóban forgó záradék nem rögzített árat vagy árazási mechanizmust.
- (12) Az önkormányzat vállalta, hogy 2010 szeptemberében 2,2 millió EUR-ért megvásárolja a követelést. Hollandia nem jelentette be a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdése szerint azon szándékát, hogy a NEC-et kompenzálja a vételi opciójáról való lemondásért. Ehhez az ügyletnek kapcsolódik, hogy formális vizsgálati eljárás megindult, és – mint olyan – a jelen határozat tárgyát képezi.

2.2. Az eljárás megindításának indoka

- (13) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a hivatásos labdarúgó-egyesületek javára végrehajtott támogatási intézkedések valószínűleg torzítják a versenyt és érintik a tagállamok közötti kereskedelmet a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében. Ezenfelül a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy az önkormányzat állami források felhasználásával szelektív előnyt juttatott a NEC javára, következésképpen támogatást nyújtott a labdarúgó-egyesület részére.
- (14) Először is, a vételi opció fennállásával kapcsolatban kizárólag az első jogi vélemény alapján, a kidolgozottabb második vélemény figyelmen kívül hagyásával a Bizottság megállapította, hogy Hollandia nem bizonyította, hogy a NEC rendelkezett a szerződésben nem rögzített és meg sem tárgyalt árazású vételi opcióval.

(³) A holland polgári törvénykönyv 5:101. szakasza szerint a földhasználati jog (latin: *ius superficarium*) olyan valós tulajdonjog, amely lehetővé teszi a tulajdonos számára, hogy épületeket, építményeket vagy növényzetet vásároljon valaki más tulajdonában lévő ingatlanban vagy ingatlanon.

- (15) Másodszor, az állítólagos vételi opció elengedéséért fizetett ár piaci megfelelőségével kapcsolatban a Bizottság megismételte, hogy a Hollandia által hivatkozott, a hatóságok általi földterület-értékesítés állami támogatási elemeiről szóló bizottsági közlemény⁽⁴⁾ (a továbbiakban: földterület-értékesítésről szóló közlemény) által adott iránymutatás csak „a köztulajdonban lévő földterület- és épületértékesítésre vonatkozik. Nem vonatkozik a földterületek és épületek hatósági megszerzésére vagy a földterületek és épületek hatóságok általi bérbeadására vagy bérbevételére. Az ilyen ügyletek állami támogatási elemeket is tartalmazhatnak.” Ezenfelül a Bizottság előadta, hogy a piacgazdasági szereplők vitatható módon a vételi opció bérlő általi gyakorlásának valószínűségét is megvizsgálják, feltéve, hogy van ilyen. Többek között megnéznék, hogy milyen pénzügyi eszközök állnak rendelkezésére.
- (16) Harmadszor, a Bizottság megjegyezte, hogy a NEC pénzügyi nehézségekkel küszködött a támogatás odaitélésének időpontjában, amelyek elég súlyosak voltak ahhoz, hogy veszélyeztessék hivatásos labdarúgó-egyesületi jövőjét. A NEC 2010/2011-re vonatkozó üzleti tervének vizsgálata során a KNVB a NEC-től 2010 júliusában 1 967 000 EUR-s külső garanciát igényelt, amelynek hiányában a NEC az engedélyének elvesztését kockáztatná. Erre a garanciára (amelyet a Bizottság rendelkezésére álló adatok szerint egy magántulajdonban lévő kereskedelmi társaság nyújtott, következésképpen nem állami forrásokból származott) a jelen határozat szerinti 2,2 millió EUR-n felül volt szükség. A NEC 2010 júniusában maga jelezte, hogy pénzügyi helyzete aggasztó, negatív saját tőkével, 2009/2010-ben negatív üzemi eredménnyel és rossz likviditási helyzettel rendelkezik. A NEC 2009 szeptemberében felhagyott a bérletdíj-fizetéssel.
- (17) A támogatásnak a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatással⁽⁵⁾ (a továbbiakban: iránymutatás) való összeegyeztethetőségének vizsgálata érdekében a Bizottság tájékoztatást kért az iránymutatásban meghatározott összes követelménynek való megfelelésre vonatkozóan.
- (18) A Bizottság különösen azt nem tudta ellenőrizni, hogy betartották-e az iránymutatásnak a szerkezetátalakítási terv jellegével és teljesítésével kapcsolatos 34–37. pontjában rögzített feltételeket. A Bizottság azt sem tudta ellenőrizni, hogy meghozták-e a 38–42. pont értelmében vett megfelelő kompenzációs intézkedéseket. Ezenfelül azt is be kellett bizonyítani, hogy a támogatás a szükséges minimumra volt korlátozva, hogy a kedvezményezett maga megfelelő saját hozzájárulást fizetett a szerkezetátalakításához, hogy Hollandia ellenőrző jelentéseket fog rendelkezésre bocsátani, és hogy betartották az „először és utóljára” elvet.

3. HOLLANDIA ÉSZREVÉTELEI

- (19) Hollandia nem ért egyet azzal, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül.
- (20) E tekintetben Hollandia elsőként az ügylet kontextusának fontosságát hangsúlyozza. Hollandia szerint az eljárás megindításáról szóló határozat e tekintetben számos ténybeli tévedést tartalmazott. Az eljárás megindításáról szóló határozatban foglaltakkal ellentétben a Goffert stadion már 2003 előtt is multifunkcionális jelleggel bírt. Az önkormányzat a De Eendracht (és a Goffert stadion) sporttól eltérő célú felhasználását fontos kontextuális tényezőnek tekinti.
- (21) Hollandia hangsúlyozza különösen az önkormányzatnak a meglévő Goffert stadiont és a De Eendrachtot magában foglaló élsportolói és innovációs park (a továbbiakban: TIP)⁽⁶⁾ fejlesztéséhez fűződő érdekét. A TIP fejlesztésének előkészületei már azelőtt megkezdődtek, hogy a NEC tájékoztatta volna az önkormányzatot vételi opciója gyakorlásának szándékáról. A De Eendracht komplexum jelentős szerepet játszott az önkormányzat által vezetett, TIP-pel kapcsolatos tervekben. Hollandia kiemeli, hogy a TIP-pel kapcsolatos előkészületek az ügylet 2010. szeptemberi lebonyolítását követően jó ideig folytatódtak. A városi tanács csak 2012 márciusában döntött a TIP előkészületek leállításáról. Hollandia szerint a Bizottságnak kifejezetten figyelembe kell vennie, hogy a TIP fejlesztésének lehetővé tétele érdekében az önkormányzat számára akkoriban alapvető fontosságú volt a De Eendracht teljes tulajdonjogának megőrzése (ideértve a földterületet és az azon lévő épületet is).

⁽⁴⁾ HL C 209., 1997.7.10., 3. o.

⁽⁵⁾ A Bizottság közleménye – a Közösség iránymutatása a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról (HL C 244., 2004.10.1., 2. o.); ezen iránymutatás alkalmazását a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló, 2004. október 1-jei közösségi iránymutatás alkalmazásának meghosszabbításáról szóló bizottsági közlemény (HL C 296., 2012.10.2., 3. o.) hosszabbította meg.

⁽⁶⁾ Az önkormányzat a Goffert park nagy részét élsportolói és innovációs parkká („Topsport- en Innovatie Park”, TIP) tervezte átalakítani, lefedve a sport, az oktatás, az egészség és a tudomány területeit. Ezt a tervet azóta elvetették. Az eljárás megindításáról szóló határozat nem terjed ki a TIP jövőbeli finanszírozására.

- (22) E tekintetben Hollandia hivatkozik a TIP várható gazdasági hatásairól szóló jelentésre, amelyet az európai és regionális ügyek tanácsadói tettek közzé 2009 áprilisában. E jelentés szerint a TIP várhatóan pozitív hatást gyakorol az önkormányzat gazdálkodására, többek között a foglalkoztatás növelésére és a kiadásokra, ugyanakkor különböző közvetett pozitív gazdasági hatásokkal is bír az ismeretek fejlesztése, az innováció, az oktatás területén és a tevékenység általános szintjén. Az önkormányzat és a Buck Consultants által készített „TIP Nijmegen hatás és lehetőségek” című jelentés konkrétan a De Eendracht TIP fejlesztésben betöltött példaértékű funkciója irányába mutat.
- (23) Másodszor, Hollandia kiemeli a NEC követelésének szilárdságát. Tisztázta a vételi opció alapításához vezető hátteret. Az önkormányzat kiemelte, hogy ez ahhoz kapcsolódik, hogy a NEC az akkoriban meglévő amatőr komplexumon fennálló felülepítményi jogról lemond annak érdekében, hogy lehetővé tegye az önkormányzat számára a komplexum felváltását az új De Eendracht komplexum megvalósítása révén. A meglévő amatőr komplexumhoz fűződő felülepítményi jog 2000-ben a NEC kezében volt, míg az önkormányzat tulajdonában állt az alatta fekvő földterület. Mivel a komplexum már nem felelt meg a labdarúgó tevékenységek azon a helyen való folytatásával szemben a KNVB által támasztott követelményeknek, az önkormányzat – a NEC-vel egyeztetve – 2002-ben elhatározta, hogy létrehoz egy új multifunkcionális létesítményt, a De Eendrachtot. A De Eendrachtot közpénzből hozták létre, és azt részben az ERFA-ból származó támogatással finanszírozták. Az ERFA-ból származó támogatás igénylése érdekében a komplexumot az önkormányzatnak kellett megvalósítania, és az épületet öt évig nem lehetett eladni. Következésképpen a NEC lemondott a komplexumon fennálló felülepítményi jogáról, de vételi opciót szerzett az új De Eendracht komplexumra (az ahhoz fűződő felülepítményi jogra). Hollandia szerint az volt a szándék, hogy a NEC-nek képesnek kell lennie a De Eendracht komplexum átvételére, ha az ERFA által meghatározott követelmények ezt már nem tiltják, még akkor is, ha akkoriban nem határozták meg a vételárat.
- (24) Következésképpen Hollandia cáfolja, hogy az önkormányzat kizárólag az egyik jogi véleményt vette volna figyelembe (lásd a (14) preambulumbekendést). Ezzel szemben hangsúlyozza, hogy az önkormányzat és a NEC között soha nem volt konfliktus a követeléssel kapcsolatban, amelyet mindkét fél szilárdnak tekintett. Hollandia itt hivatkozik a holland polgári törvénykönyv 6:217. cikkére, amely szerint a felek közötti egyszerű konszenzus elegendő egy megállapodás létrejöttéhez.
- (25) A vételi opció kikövetkeztethető az önkormányzat és az Exploitiemaatschappij De Goffert B.V. társaság között fennálló szándékból és bérleti szerződésekből (lásd a (9) preambulumbekendést). Az, hogy a vételi opciókra vonatkozó záradékok nem rögzítettek árat vagy árazási mechanizmust, Hollandia szerint nem bír jelentőséggel. Azokkal a vételi megállapodásokkal összefüggésben, amelyekben a felek nem határozták meg árat, a holland polgári törvénykönyv 7:4. cikke úgy rendelkezik, hogy a vevőnek „méltányos árat” kell fizetnie.
- (26) Összefoglalva, az önkormányzat azt állítja, hogy a második jogi vélemény figyelmen kívül hagyására vonatkozó döntés szilárd és alapos indokokon alapult, mivel a második jogi véleményben előadott érveket tévesnek ítélte. Ezt megerősítette az, ahogyan a véleményének fenntartása érdekében az első jogi vélemény szerzője a második véleményre válaszolt. Az önkormányzat rámutat arra, hogy a második vélemény egyértelműen politikailag motivált volt, mivel azt a városi tanács ellenzéki pártjai kérték. Az, hogy a második vélemény kidolgozottabb volt ((14) preambulumbekendés), nem vezethet az abban foglalt érvek érvényességével kapcsolatos következtetések levonására.
- (27) Ezenfelül az önkormányzat e tekintetben megjegyezte, hogy a NEC és az önkormányzat közötti megállapodásra a nemzeti magánjog vonatkozik, és a NEC követelésének érvényességét mint olyat holland bíróságnak kell megítélnie.
- (28) Harmadszor, a vételi opció értékének meghatározásával kapcsolatban Hollandia további kiegészítő információt is rendelkezésre bocsátott. Hollandia rámutat arra, hogy egy előny (következésképpen állami támogatás) fennállása nem feltételezhető pusztán azért, mert az árat tárgyalások alapján határozták meg. A NEC esetében a vételi opció árát független értékbecslés alapján határozták meg, következésképpen az a holland hatóságok szerint piackonform. Hollandia ugyanis azzal érvel, hogy az ügylet nem volt szelektív és nem biztosított előnyt a NEC javára.
- (29) Hollandia hivatkozik arra, hogy az intézkedés nem szelektív, ha általános nemzeti intézkedésen alapul. Az ügylet különösen a polgári törvénykönyvön alapul, amely általános hatállyal rendelkezik és az összes vállalkozásra vonatkozik. Az ügylet értéke a polgári törvénykönyv azon rendelkezésein alapul, amelyek a „méltányos ár” megfizetéséről rendelkeznek. Hollandia szerint ez volt a helyzet, mivel 2009 áprilisában független értékbecslés készült. Arra a következtetésre jut, hogy az ügylet nem volt szelektív.

- (30) Még ha az ügylet szelektívnek minősülne is, a NEC nem jutott volna előnyhöz, mivel az önkormányzat piaci befektetőként járt el és piaci árat fizetett. Hollandia kiemeli a Bizottság döntéshozatali gyakorlatát, amelyben a földterület-értékesítésről szóló közleményt analógia útján alkalmazza azokban az esetekben, amelyek más eszközök és tulajdonjogok értékelésével kapcsolatosak. Mivel a jelen ügy tárgyát képező ügylet a földterület-értékesítésről szóló közleményben foglaltak szerinti értékelésen alapul, az piacconformnak tekinthető. Még ha a földterület-értékesítésről szóló közlemény nem lenne is alkalmazandó, az ügylet akkor is piacconform maradna, mivel egy magánpiaci befektető szintén független értékbecslés alapján határozta volna meg a vételi opció értékét.
- (31) Az önkormányzat hangsúlyozta, hogy szoros kapcsolat áll fenn az ügylet értéke és a De Eendracht komplexum értéke között. A (2009. április 7-én kelt) független értékbecslési jelentés két értékre összpontosít. Egyrészt meghatározta azt az eladási árat, amelyet az eladó az önkormányzat és a NEC között fennálló bérleti megállapodás alapján a komplexumhoz fűződő (30 évre szóló) felülepítményi jog értékesítéséből kapna [...] (*). Másrészt meghatározta azt az eladási árat, amelyet az eladó a NEC és az albérleti között fennálló albérleti megállapodások alapján a komplexumhoz fűződő felülepítményi jog értékesítéséből kapna a piaci bérleti díj alakulását is figyelembe véve. A komplexum ugyanis a NEC és az önkormányzat, valamint a NEC és harmadik felek (ahol a NEC a komplexum üzemeltetőjeként járt el) közötti bérleti szerződéseknek is tárgyát képezte; lásd a (8) preambulumbekendést is. Ezt a második értéket [...] euróban határozták meg.
- (32) Más szóval a két értékbecslés azon a feltételezésen alapul, hogy a komplexum bérelt állapotban kerül értékesítésre. Hollandia azzal érvel, hogy a holland jogi szabályozás alapján egy értékesítési ügylet nem módosítja a bérleti jogviszonyt. Az ingatlan új tulajdonosa a korábbi tulajdonos helyébe lép bérbeadó félként. Következésképpen gyakori a bérelt ingatlan eladási értékének a bérbeadásból származó jövedelem alapján történő megállapítása.
- (33) A független értékbecslések azt mutatják, hogy az önkormányzat a De Eendracht komplexumot bérelt állapotban harmadik fél részére legfeljebb [...] euro áron tudná eladni. Hollandia szerint ez annak a legmagasabb árnak felel meg, amelyet a NEC-től a komplexumért kérni lehetne. Ha a NEC megszerezné a De Eendracht komplexumhoz fűződő felülepítményi jogot, ezt legfeljebb [...] euro áron értékesíthetné. Hollandia szerint ez azt jelenti, hogy a NEC legfeljebb 2 064 000 EUR [...] potenciális előnyről mondott le. A NEC-vel folytatott tárgyalások során a vételi opció végső értékét 2 223 000 EUR-ban [...] határozták meg. [...]. A Bizottság megjegyzi, hogy az értékbecslés kifejezetten nem vette figyelembe a konkrét helyzetet, vagyis amelyben a NEC maga venné meg a komplexumot.
- (34) Hollandia további háttérinformációt bocsátott rendelkezésre az értékbecslési jelentésben felhasznált bérletidíj-számokról a két értékbecslés közötti jelentős eltérés megmagyarázása érdekében. Hollandia rámutat különösen arra, hogy számos tényező a NEC számára megállapított bérleti díjat csökkentő hatást fejtett ki.
- a) Az Exploitiemaatschappij De Goffert B.V. nem pusztán bérelte a komplexumot, hanem üzemeltető társaságként is eljár a komplexum részeinek harmadik felek részére történő albérletbe adása során. A De Eendracht nyilvánvalóan kísérleti jelleggel rendelkezett, és az önkormányzat ezen új komplexum megvalósítását arra használta, hogy megerősítse a komplexum társadalmi tevékenységekkel, a gazdasági környezettel és a környező városrészekkel való kapcsolatát. Nem volt biztos, hogy ezek a társadalmi-gazdasági projektek a gyakorlatban sikeresek lesznek, és nem volt kizárható harmadik felek lemorzsolódása. Ez növelte az Exploitiemaatschappij De Goffert B.V számára a kockázatot.
- b) Az Exploitiemaatschappij De Goffert B.V. gondoskodott a pályák karbantartásáról és cseréjéről is, amelyeket korábban az önkormányzat tartott fenn.
- c) A NEC volt az egyetlen lehetséges partner, amely az önkormányzat társadalmi-gazdasági célkitűzéseit meg tudta valósítani.
- d) A NEC eredetileg a komplexumhoz fűződő felülepítményi joggal rendelkezett, amelyről azonban ingyenesen lemondott (lásd a (23) preambulumbekendést).
- Ezen az alapon Hollandia az adózás során meghatározott első érték alapját képező, a NEC által fizetett bérleti díjat piacconformnak tekinti.
- (35) Ezenfelül Hollandia megjegyezte, hogy a NEC és az önkormányzat közötti bérleti szerződést határozott időre szóló bérleti megállapodásnak kell tekinteni, amelyet az önkormányzat a lejárat napja előtt nem szüntethet meg, amely időpont egybeesik a felülepítményi jog NEC javára történő átruházásával. Ez megmagyarázza, hogy az adózás során az első értéket miért a statikus bérleti díj alapján határozzák meg, míg a második érték figyelembe veszi a piaci bérleti díj alakulását.

(*) Bizalmas információ.

- (36) Hollandia hangsúlyozza, hogy a vételi opcióért a NEC részére járó 2,2 millió EUR-t nem fizették ki, hanem azt inkább részben arra használták, hogy fedezzék a NEC-kel szemben fennálló követeléseket, részben pedig arra, hogy előre kifizessék a bérleti díjat (biztosított bérleti díj). Ezzel egyidejűleg a bérleti szerződést 2043. február végéig meghosszabbították, és a bérleti díjat [...]ra/re emelték. Feltételezve, hogy az eredeti bérleti díj piackonform volt, Hollandia előadja, hogy ezzel az emeléssel az új bérleti díj meghaladja a piaci szintet. Másodlagosan, Hollandia szerint az új bérleti díjat piackonformnak kell tekinteni.
- (37) Negyedszer, Hollandia azzal érvel, hogy az önkormányzat figyelembe vette a NEC-nek az ügylet időpontjában fennálló pénzügyi helyzetét. Az ügylet időpontjában az önkormányzat olyan tájékoztatást kapott, amely annak feltételezésére készítette, hogy – pénzügyi problémái ellenére – előfordulhat, hogy a NEC képes lesz gyakorolni vételi opcióját. Konkrétan, egyik levelében (lásd a (10) preambulumbekendést) a NEC kifejezetten tájékoztatta az önkormányzatot arról, hogy egy kereskedelmi fél érdeklődést mutat a De Eendrachtnek lehetőség szerint a NEC-en keresztül történő megvásárlása iránt. Következésképpen a NEC-et érintő pénzügyi problémák nem szükségszerűen gátolják meg a NEC-et a De Eendracht megvásárlásában. Ezenfelül az önkormányzat 2010. szeptember 3-án azt a tájékoztatást kapta, hogy a NEC finanszírozásra tett szert egy kereskedelmi feltől: egy társaság [...] előre megvásárolta a 2011/2012-es, 2012/2013-as és 2013/2014-es szezonra szóló jegyek (bérletek) egy részét. Ez a Bizottság által az eljárás megindításáról szóló határozatban hivatkozott ügylet, azonban – az eljárás megindításáról szóló határozatban foglaltakkal ellentétben – a finanszírozásra nem garancia formájában került sor, és a kifizetett ár az eljárás megindításáról szóló határozatban említett 1,9 millió eurónál lényegesen magasabb (azaz kb. 4 millió EUR) volt (lásd a (16) preambulumbekendést). A NEC pénzügyi helyzetébe vetett bizalom kereskedelmi befektető általi kifejezésre juttatása az önkormányzat számára akkoriban további indokolt szolgálta arra, hogy lehetőségként elfogadja a De Eendracht fennálló vételi opciójának NEC általi gyakorlását.
- (38) Összefoglalásként, Hollandia szerint az önkormányzat piaci befektetőként járt el, amely figyelembe vette a NEC akkori (érzékel) pénzügyi helyzetét.
- (39) Hollandia másodlagosan azzal érvel, hogy az intézkedés akkor is összeegyeztethető lenne a belső piaccal, ha támogatásnak minősülne. Hollandia szerint az iránymutatásban rögzített feltételek teljesülnek, és az intézkedés mint olyan összeegyeztethetőnek tekinthető a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján. Ennek alátámasztására ténybeli adatokkal szolgált.
- (40) A NEC-nek az ügylet időpontjában fennálló pénzügyi helyzetére tekintettel Hollandia további bizonyítékot mutatott fel arra, hogy a NEC nehéz helyzetben lévő vállalkozás. Az önkormányzat az egyesület pénzügyi helyzetére és jövőbeni kilátásaira vonatkozó jelentést (?) kért, amelyet a BDO könyvvizsgáló cég röviddel az ügylet után nyújtott be (2010. október 29-én). A jelentés [...] negatív társasági eredményekre, [...] negatív saját tőkére és a működő tőke [...] negatív alakulására utal. A jelentés rámutat arra, hogy a NEC társasági eredménye negatív volt és három év alatt csökkent. Miközben a NEC-nek sikerült ugyanebben az időszakban pozitív értéken tartania a nettó eredményét (az átigazolási jogokból és a játékosok eladásából származó bevételek köszönhetően), a jelentés egyértelműen csökkenő bevételi szintet mutat, míg a NEC költségmintái nagyrészt változatlanok maradtak. Ezenfelül a saját tőke az elmúlt három évben negatív volt, és a NEC fizetőképessége ugyanebben az időszakban csökkent.
- (41) A szerkezetátalakítási tervre tekintettel a NEC egy fejlesztési tervet („Plan van Aanpak”) (8) készített pénzügyi problémáinak leküzdése céljából. Ezt a tervet 2010 augusztusában terjesztették a KNVB elé. A terv tartalmazza a pénzügyi helyzettel kapcsolatos körülmények leírását, a hasonló labdarúgó-egyesületekkel mint viszonyítási pontokkal való összehasonlítást és a 2. kategóriás besorolás elérése érdekében tervezett intézkedéseket (azaz annak megjelölését, hogy az egyesület pénzügyi helyzete „kielégítő”, lásd a (75) preambulumbekendést is).
- (42) A kompenzációs intézkedésekkel kapcsolatban Hollandia megjegyzi, hogy ha van is támogatás, annak mértéke korlátozott és mint ilyen annak a versenyre gyakorolt negatív hatása viszonylagosan csekély. Mindazonáltal a KNVB szerkezetátalakítási tervében számos kompenzációs intézkedés szerepelt.
- (43) Ezenfelül bármely támogatás a szükséges minimumra volt korlátozva. E tekintetben a (16) és (37) preambulumbekendésben említett intézkedés révén a szerkezetátalakításhoz jelentős önrész biztosítására került sor, mivel a kölcsön visszafizetési feltételeinek módosítása a fix törlesztési költségek évente 250 000 EUR-s csökkenéséhez vezetett.
- (44) A nyomon követéssel kapcsolatban Hollandia vállalta, hogy benyújtja a szükséges jelentéseket a Bizottság részére.

(7) „Onderzoek naar financiële situatie en financieel toekomstperspectief N.E.C. Nijmegen,” a BDO 2010. október 29-i jelentése, Nijmegen.

(8) Plan van aanpak NEC, 2010. augusztus.

- (45) Végül Hollandia megerősíti, hogy a NEC javára semmilyen más támogatási intézkedés végrehajtására nem került sor és nem is fog sor kerülni.

4. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

4.1. A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás fennállása

- (46) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerint az állami támogatás a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében rögzített feltételek kumulatívok, következésképpen egy intézkedés akkor minősül állami támogatásnak, ha valamennyi feltétel teljesül.
- (47) A NEC-nek a De Eendracht 2,2 millió EUR-ért történő megvásárlására vonatkozó állítólagos jogának önkormányzat általi megvételét állami forrásokból finanszírozták, tekintettel arra, hogy az önkormányzat biztosította a pénzt a szóban forgó ügyletre. Ezt Hollandia nem vitatja.
- (48) A belső piacra gyakorolt potenciális hatással kapcsolatban a Bizottság rámutat arra, hogy a NEC részt vett európai labdarúgó bajnokságokban. Ezenfelül a hivatásos labdarúgó-egyesületek gazdasági tevékenységüket a labdarúgóversenyeken kívül számos más piacon végzik, beleértve a hivatásos játékosok átigazolási piacát, a hirdetést, a támogatást, az értékesítést vagy a médiaközvetítést. A hivatásos labdarúgó-egyesületnek nyújtott támogatás erősíti az egyesület pozícióját az ilyen nemzetközi piacok mindegyikén. Következésképpen, amennyiben az állami forrásokat arra használják, hogy szelektív előnyt biztosítsanak bármely bajnokságban játszó hivatásos labdarúgó-egyesület javára, az ilyen támogatás valószínűleg alkalmas a verseny torzítására és érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében ⁽⁹⁾.
- (49) A városi tanács által kifejezetten jóváhagyott intézkedés szelektivitása sem vonható kétségbe. Hollandia azzal érvelt, hogy az intézkedés általános nemzeti szabályozáson alapult (lásd a (29) preambulumbekendést), következésképpen nem volt szelektív. A Bizottság ugyanakkor úgy véli, hogy még ha a NEC és az önkormányzat közötti megállapodás olyan szerződésnek minősíthető is, amelyre az általános holland jog vonatkozik, a megállapodás konkrét jellemzői nem pusztán az általános elveken, hanem a NEC és az önkormányzat közötti megállapodás(ok) konkrét rendelkezésein is alapulnak. Következésképpen egyértelmű, hogy az intézkedés egy konkrét vállalkozás, a NEC javára szól, és ezért szelektív.
- (50) Hollandia azon a véleményen van, hogy nem keletkezett előny a NEC javára, hanem ezzel szemben az ügyletre piaci feltételek mellett került sor. Konkrétan rámutat arra, hogy a NEC a De Eendracht vonatkozásában szilárd vételi opcióval rendelkezett, és hogy e jog vételárát független értékbecslés alapján állapították meg.
- (51) A követelés szilárdsága tekintetében Hollandia kiegészítő tájékoztatást adott arról, hogy miért az első jogi véleményt vette figyelembe a második helyett. Ezenfelül Hollandia kiemelte, hogy a TIP fejlesztése valószínűleg nem lenne lehetséges, ha a De Eendrachtot a NEC részére értékesítenék. Nyilvánvalóan érdekében állt az önkormányzatnak, hogy a NEC-et kompenzálja a vételi opcióról való lemondásáért.
- (52) Meg kell jegyezni, hogy nem világos, milyen árat kellett volna a NEC-nek megfizetnie az önkormányzat részére, ha gyakorolta volna a vételi opciót és megvásárolta volna a De Eendrachtot. Hollandia azzal érvelt, hogy mivel ár meghatározására nem került sor, a holland polgári törvénykönyv alapján a vevőnek méltányos árat kell fizetnie. Amennyiben a méltányos ár megközelíti a De Eendrachthoz fűződő felülépítményi jog piaci értékét, vagy megegyezik azzal, a vételi opció vélhetően pusztán korlátozott gazdasági értékkel rendelkezne. Ebben a helyzetben a 2,2 millió EUR-s kompenzáció indokolatlanul magasnak tűnik, és előnyt jelentene a NEC javára.
- (53) Függetlenül attól, hogy a NEC ténylegesen szilárd vételi opcióval rendelkezett-e, és a holland polgári jog értelmezésével kapcsolatos más érvektől, a Bizottság véleménye szerint a fő kérdés annak megítélése, hogy az ügyletre piaci feltételek mellett került-e sor, és az önkormányzat magánszereplőként járt-e el.

⁽⁹⁾ A Bizottság Németországot érintő 2013. március 20-i határozata a *Multifunktionsarena der Stadt Erfurtról* (SA.35135. (2012/N) számú ügy), 12. pont, és a *Multifunktionsarena der Stadt Jenáról* (SA.35440. (2012/N) számú ügy), összefoglaló közlemények közzétételével: HL C 140., 2013.5.18., 1. o., továbbá 2013. október 2-i határozata a *Fußballstadion Chemnitz-ről* (SA.36105. (2013/N) számú ügy), összefoglaló közlemény közzétételével: HL C 50., 2014.2.21., 1. o., 12–14. pont; a Bizottság 2013. december 18-i határozata a Spanyolország által négy spanyol hivatásos futballklub javára nyújtott esetleges állami támogatásról (SA.29769. (2013/C) számú ügy), 28. pont, Real Madrid CF (SA.33754. (2013/C) számú ügy), 20. pont, és három valenciai futballklub javára nyújtott állítólagos támogatásról (SA.36387. (2013/C) számú ügy), 16. pont, közzétételével: HL C 69., 2014.3.7., 99. o.

- (54) E tekintetben szükség van arra, hogy a Bizottság megvizsgálja, hogy egy magánbefektető azonos feltételek mellett megkötötte volna-e a vizsgálat tárgyát képező ügyletet. A hipotetikus magánbefektető magatartása olyan óvatos befektető magatartásának felel meg, akinek profitmaximalizálási célját mérsékli az adott megtérülési ráta esetén elfogadható kockázati szinttel kapcsolatos óvatossága. A MEIP nem teljesülne, ha a vételi opció árát a piaci ár felett határoznák meg. A Bizottság úgy véli, hogy az értébecslési eljárás számos eleme azt mutatja, hogy nem megy át a MEIP teszten.
- (55) Először is nem világos, hogy a vételi opció értéke miért egyezne meg egyrészt a komplexumnak az önkormányzat és NEC közötti bérleti megállapodáson alapuló eladási értéke, másrészt a NEC és albérleti közötti bérleti megállapodásokon alapuló eladási érték közötti különbözettel, a piaci bérleti díj alakulását is figyelembe véve. A Bizottság megjegyzi, hogy az önkormányzat e két eladási érték független értébecslését kérte a vételi opció mint olyan értébecslése helyett. További körülményekre vagy érvekre nem történt hivatkozás annak alátámasztására, hogy e két érték különbözete miért esne egybe a vételi opció értékével.
- (56) Másodszor, a két értéknek a vételi opció értékének megállapítására történő felhasználása látszólag azon a feltételezésen alapul, hogy az értékesítés bármely harmadik fél részére az egyik, de nem a másik érteken történik. Az első értéket [...] ugyanis az önkormányzat által a felülepítményi joggal rendelkező bármely harmadik személynek bérlet állapotban – vagyis a NEC javára szóló bérleti szerződés mint bármely vevő részére adott „megszorítás” mellett – történő értékesítés alapján állapították meg. Ezzel ellentétben Hollandia azzal érvel, hogy a bérleti szerződést nem lehetett megszüntetni a felülepítményi jog NEC javára történő átruházását megelőzően, hanem csak a NEC lett volna képes a komplexum harmadik felekkel szembeni további üzemeltetésére. Következésképpen a második értéket [...] (az albérleti szerződések alapján a bérlet állapotban történő értékesítés lehetséges értéke) kizárólag a NEC érhetné el, míg harmadik felek nem. A „vegyes” megközelítés megerősíti azt az véleményt, hogy a vételi opció árának ezen alapon való meghatározásának nem volna értelme egy piaci szereplő szempontjából.
- (57) Harmadszor és ezzel összefüggésben, ha abból indulunk ki, hogy a vételi opcióról valamely harmadik fél helyett a NEC-nek kellett lemondania, az ebből eredően a NEC vételi opcióról való lemondásáért fizetendő ár látszólag nem tükrözi megfelelően a NEC által az opcióról való lemondással „elszalasztott hasznokat”. Hollandia szerint a NEC a vételi opciójáról való lemondással 2 millió EUR-s potenciális előnyről mondott le ((33) preambulumbekzdés). A Bizottság ugyanakkor megjegyzi, hogy a NEC várhatóan a vételi opciójáról való lemondást követően is a komplexum üzemeltetője marad. Következésképpen továbbra is az ügylet árának meghatározása során felhasznált második érték alapjául szolgáló, ugyanazon bérleti bevételeket fogja kapni [...]. A Bizottság úgy véli, hogy ezzel ellentétben a vételi opciójáról való lemondással a NEC által mellőzött tényleges előny az önkormányzatnak járó azon bérleti díjakkal egyezik meg, amelyet a komplexum megvásárlása esetén nem kellett volna tovább fizetnie.
- (58) Mindenesetre, negyedszerre, az önkormányzat az értébecslési jelentés alapján meghatározott összegnél magasabb összeget fizetett meg ([...] lásd a (33) preambulumbekzdést). A Bizottság úgy véli, hogy legalábbis a két érték közötti különbszet támogatásnak minősül. A holland hatóságok szerint a különbszet a NEC-vel folytatott tárgyalásokból ered, mindenesetre a teljes 2,2 millió EUR-s összeg megtérül. Hollandia ugyanis kifejtette, hogy a bérleti időszak meghosszabbítása és az éves bérleti díj megemlése biztosítja az önkormányzat számára az ügylet költségvetési szempontból semleges jellegét ((36) preambulumbekzdés).
- (59) Ötödször, e megtérüléssel kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy a 2,2 millió EUR-nak a NEC által a fennálló követelések és az önkormányzatnak járó bérleti díjak fedezésére való felhasználása nem tekinthető megtérülésnek. Az éves szinten megfizetett bérleti díj megemlésevel kapcsolatban ((36) preambulumbekzdés) ez pusztán a támogatás visszafizetésének tekinthető, ha a díjmelés teljes körűen piaci szint feletti bérleti díjat jelent. Hollandia nem bocsátott rendelkezésre olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná azt az állítást, hogy a 2011. januári magasabb bérleti díj a piaci szintet meghaladó bérleti díjnak tekinthető. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a NEC által a teljes komplexumért az önkormányzat részére fizetett bérleti díj alacsonyabb, mint az a bérleti díj, amelyet a NEC jelenleg a komplexum egyes részeinek albérletbe adásából szerez, miközben az értébecslési jelentés szerint a NEC a jövőben akár magasabb bérleti díjat is realizálhat.
- (60) Ezenfelül a Bizottság megjegyzi, hogy még ha az eredeti bérletdíj-szint piackonform lenne is az akkori körülmények figyelembevételével ((34) preambulumbekzdés), legalább az akkoriban megállapított bérleti díjat csökkentő hatást kifejtő néhány tényező látszólag már nem releváns az új bérletdíj-szint meghatározása idején. Konkrétan feltételezhető, hogy a komplexum üzemeltetésével összefüggő kockázatok megváltoztak most, hogy az több mint 5 éve sikeresen működik. A felülepítményi joggal kapcsolatos vételi opcióról való lemondás sem

játszott szerepet, mivel a szóban forgó ügylet rendezte a tulajdonjog kérdését a jövőre nézve. Következésképpen arra lehetett számítani, hogy 2011. januárban a piaci bérletidj-szintek magasabbak lesznek, mint 2003-ban, amikor az önkormányzat és a NEC megkötötték a bérleti szerződést. Ilyen esetben nem tekinthető úgy, hogy a megemelt bérleti díj megegyezik a támogatás visszafizetésével.

- (61) Azt is meg kell jegyezni, hogy a törlesztésre 33 éves időszak alatt kerül sor, és a jövőbeli kifizetéseket nem diszkontálták.
- (62) Ami még fontosabb, Hollandia nem bocsátott rendelkezésre semmilyen bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az önkormányzat alaposan értékelte és meghatározta a piaci bérletidj-szinteket a megemelt bérleti díj megállapítása előtt. Ezzel szemben az ügylet költségvetési szempontból semleges jellege jelentette a kiinduló pontot az új bérletidj-szintek meghatározásához.
- (63) Hatodszor, nem egyértelműek az önkormányzat által ezen ügylet révén elért előnyök és azoknak a 2,2 millió EUR-s közvetlen költséghez viszonyított arányossága. Úgy tűnik, hogy az önkormányzat sokkal többet fizetett annál, mint amit a komplexum (bérelt állapotban történő) értékesítéséből valaha is szerezhetett volna, egyszerűen azért, hogy a már meglévő tulajdonjogát megóvja. Az önkormányzat azzal érvelt, hogy a TIP fejlesztésével kapcsolatos gazdasági érdekek igen jelentősek, tekintettel a TIP-nek az önkormányzat gazdálkodására gyakorolt várható hatásaira. A komplexum tulajdonosaként való megmaradás várható hozzáadott értéke részben indokolhatja az önkormányzat magasabb ár megfizetésére való hajlandóságát. Az önkormányzat ugyanakkor kifejezetten nem végezte el az ügylet költség-haszon elemzését, amely figyelembe venné a TIP projekt e hosszú távú értékét. A Bizottság úgy véli, hogy egy piaci szereplő a vételi opció megvásárlásával kapcsolatos befektetés várható megtérülésének alaposabb értékelését végezte volna el.
- (64) Végül a Bizottság fenntartja azon álláspontját, hogy az akkoriban rendelkezésre álló információk alapján az önkormányzat nem vette kellően figyelembe a NEC-et akkoriban érintő pénzügyi nehézségeket és azoknak a NEC De Eendrachthoz fűződő felüléptményi jog megvásárlására való képességére gyakorolt befolyását. Még ha harmadik felek érdeklődésüket fejezték is ki a NEC-kel való partneri kapcsolat kialakítása iránt, az átfogó pénzügyi kép nem hagyható figyelmen kívül és várhatóan érinti a NEC tárgyalási pozícióját az önkormányzat javára.
- (65) Mindezen indokok alapján a Bizottság úgy véli, hogy az önkormányzat nem piacgazdasági szereplőhöz hasonlóan járt el, hanem inkább támogatást nyújtott a NEC javára azzal, hogy a vételi opciójáról való lemondásért cserébe 2,2 millió EUR összegű kompenzációt nyújtott a NEC javára. A pontos támogatási összeg nem határozható meg a Hollandia által rendelkezésre bocsátott adatok alapján. Amíg azonban a 2,2 millió EUR-s maximális összeg szükségesnek tekinthető a szerkezetátalakítási terv teljesítéséhez, a pontos támogatási összeg irreleváns az összegegyeztetetőség megítélése szempontjából.

4.2. Értékelés a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján

- (66) A Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy összegegyeztethetőnek minősül-e a belső piaccal a NEC javára végrehajtott támogatási intézkedés. A Szerződés 107. cikkének (3) bekezdésében rögzített eltérésekkel kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy egyetlen holland régió sem tartozik a Szerződés 107. cikkének (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott eltérés hatálya alá. A szóban forgó támogatási intézkedés nem mozdít elő közös európai érdeket szolgáló fontos projektet és a holland gazdaságban bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére sem szolgál a 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében. A támogatási intézkedésről az sem mondható, hogy a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének d) pontja értelmében a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését mozdítaná elő.

4.2.1. A vonatkozó iránymutatások

- (67) Ami az egyes gazdasági tevékenységek fejlődését előmozdító támogatás javára a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjában rögzített eltérést illeti, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben, Hollandia azzal érvelt, hogy ez az eltérés alkalmazható, ha Hollandia véleményével ellentétben a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak minősül.
- (68) A sportágazatban a „gazdasági tevékenységek fejlődése” fogalmának értékelése során a Bizottság kellően figyelembe veszi a Szerződés 165. cikkének (1) bekezdését és 165. cikke (2) bekezdésének utolsó franciabekezdését, amely szerint az Unió a sport sajátos természetére, az önkéntes részvételen alapuló szerkezeti sajátosságaira, valamint a társadalomban és a nevelésben betöltött szerepére tekintettel hozzájárul az európai sport előmozdításához.

- (69) A támogatási intézkedéseknek a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti értékelése érdekében a Bizottság számos rendeletet, keretszabályozást, iránymutatást és közleményt adott ki a támogatási formákról és azokról a horizontális vagy ágazati célokról, amelyekre a támogatást odaítélik.
- (70) A Bizottság véleménye szerint célszerű felmérni, hogy alkalmazandók-e az iránymutatásban⁽¹⁰⁾ rögzített kritériumok. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy az iránymutatás nem zárja ki a hivatásos labdarúgást. Következésképpen az iránymutatás vonatkozik erre a gazdasági tevékenységre.
- (71) A Bizottság 2014 júliusában közzétette a nehéz helyzetben lévő, nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásról szóló új iránymutatást⁽¹¹⁾. Ez az iránymutatás azonban nem vonatkozik erre a 2010-ben nyújtott, be nem jelentett támogatásra. Az új iránymutatás 137. pontja szerint ez bármely előzetes engedély nélkül nyújtott megmentési vagy szerkezetátalakítási támogatás esetében kizárólag abban az esetben lenne igaz, amennyiben a támogatás egy részét, illetve egészét az iránymutatásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele után nyújtották. A 2014. évi iránymutatás 138. pontja szerint a Bizottság minden egyéb esetben a támogatás nyújtásának időpontjában alkalmazandó iránymutatás, következésképpen a jelen ügyben a 2014 előtt alkalmazandó iránymutatás alapján folytatja le a vizsgálatot.

4.2.2. A NEC mint nehéz helyzetben lévő vállalkozás

- (72) Az iránymutatás 10. pontjának c) alpontja értelmében az adott vállalkozás nehéz helyzetben lévőnek minősül, ha a hazai jog szerint – függetlenül a vállalkozási formától – megfelel a kollektív fizetéseképtelenségi eljárás kritériumainak. Az iránymutatás 11. pontja rámutat arra, hogy egy vállalat e feltételek hiányában is nehézségben lévőnek tekinthető, ha a szokásos jelek mutatkoznak, mint pl. a növekvő veszteségek, a növekvő adósságok, a lanyhuló pénzforgalom stb. Egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás csak akkor jogosult támogatásra, ha igazolni lehet, hogy képtelen saját erejéből, illetve a tulajdonosai/résztvényesei vagy a hitelezők által biztosított források bevonásával talpra állni.
- (73) Hollandia kezdetben azzal érvelt, hogy a NEC 2008/2009-ben nem volt nehéz helyzetben lévő cég. A (16) preambulumbekkezdésben felvázolt tények ugyanakkor inkább arra utalnak, hogy a NEC olyan pénzügyi nehézségekkel küszködött, amelyek elég súlyosak voltak ahhoz, hogy veszélyeztessék hivatásos labdarúgó-egyesületi jövőjét. Következésképpen a NEC a Bizottság szerint egyértelműen nehéz helyzetben lévő vállalkozás volt. Az eljárás megindításáról szóló határozatra adott válaszában Hollandia elismerte, hogy a NEC nehéz helyzetben lévő vállalkozás, amely az ügylet idején is nehéz helyzetben volt. E tekintetben további bizonyítékot szolgáltatott (lásd a (40) preambulumbekkezdést), amely különösen arra mutatott rá, hogy a NEC társasági eredménye negatív volt és az idők során csökkent. Következésképpen a NEC javára nyújtott állami támogatás összeegyeztethetőségét az iránymutatás alapján kell megítélni.

4.2.3. A hosszú távú életképesség helyreállítása

- (74) Az iránymutatás 3.2. szakasza előírja, hogy a támogatás nyújtását szerkezetátalakítási terv végrehajtásától kell függővé tenni (lásd az iránymutatás 34–37. pontját), amelynek helyre kell állítania a cég hosszú távú életképességét egy ésszerű időkereten belül. A Bizottság megjegyzi, hogy ezeket a feltételeket a NEC által 2010 augusztusában a KNVB részére készített terv keretében rögzítették.
- (75) E tekintetben a Bizottság emlékeztet arra, hogy mindegyik hivatásos holland labdarúgó-egyesület a KNVB-től kap engedélyt, amely alapján különböző követelményeknek kell megfelelnie. A jelenleg hatályos rendszer egyik követelménye az egyesület pénzügyi helyzetével kapcsolatos. Szezononként három alkalommal elvégzik az egyesület pénzügyi minősítését a pénzügyi jelentések alapján, amelyek többek között ismertetik az egyesület aktuális pénzügyi helyzetét, valamint a következő szezonra vonatkozó költségvetését. E jelentések alapján az egyesületeket három kategóriába (1: elégtelen, 2: kielégítő, 3: jó) sorolják be. Az 1. kategóriába tartozó egyesületeket fejlesztési terv benyújtására kötelezhetik annak érdekében, hogy három éven belül a 2. vagy 3. kategóriába kerülhessenek. Amennyiben az egyesület nem teljesíti a tervet, a KNVB szankciót alkalmazhat, többek között hivatalos figyelmeztetést, a versenypontszám csökkentését és – végső esetben – az engedély visszavonását. Ebben az összefüggésben azt is meg kell jegyezni, hogy Hollandiában a fizetéseképtelenség nyilvánított labdarúgó-egyesület elveszti engedélyét. Jogutód egyesület alapítása esetén az nem kerülne be közvetlenül a hivatásos labdarúgó bajnokságba, hanem a második legmagasabb szintű amatőr osztályban kellene kezdenie.

⁽¹⁰⁾ Lásd az 5. lábjegyzetet.

⁽¹¹⁾ A Bizottság közleménye – Iránymutatás a nehéz helyzetben lévő, nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásról (HL C 249., 2014.7.31., 1. o.).

- (76) A NEC-et a 2009/2010-es szezon pénzügyi adatai alapján sorolták be az 1. kategóriába. Szerkezetátalakítási terve intézkedéseket határozott meg a 2. kategóriás besorolás három szezonnal későbbi (2012/2013-ig történő) megszerzése érdekében.
- (77) A szerkezetátalakítási terv a NEC pénzügyi problémáinak fő okaként az árbevétel és a költségek közötti problémás viszonyt azonosította. Különösen a személyzeti költségek voltak hibásak, míg a médiabevételek csökkenése is hozzájárult a negatív eredményhez. A szerkezetátalakítási terv főként a játékosok költségeinek területén igényelt költségcsökkentésekre és megtakarításokra összpontosít. Az intézkedések magukban foglalták a személyzet csökkentését (többek között az igazolt játékosok számának csökkenését), a fizetések befagyasztását és az új játékosok fizetésének csökkentését, valamint a jutalékok mérséklését. A személyzeti költségek árbevételhez viszonyított arányát három éven belül [...] % alá kellett vinni (a 2010. márciusi [...] %-hoz képest). Számos más kiadás, köztük az ifjúsági edzés (labdarúgó akadémia) költségeinek csökkentését is előirányozták. A (z) [...] EUR-t meghaladó immateriális vagy tárgyi eszköz befektetésekhez a KNVB engedélyezési bizottsága általi elfogadás volt szükséges, ami nyilvánvalóan azt jelentette, hogy a NEC nem igazolhatott át egyetlen játékost sem.
- (78) A Bizottság megállapítja, hogy a szerkezetátalakítási terv a NEC pénzügyi nehézségeinek okait kezeli, különös tekintettel a személyzeti és a játékosokkal összefüggő, bér és átigazolási kifizetések formáját öltő költségeket. Egy hivatásos labdarúgó-egyesülettől nem várható el, hogy az iránymutatás szerinti értelemben vett más piacokra diverzifikálja tevékenységét; ugyanakkor elvárható, hogy a főtevékenységén megtakarításokat eszközöljön, amit a NEC meg is tett. A szerkezetátalakítási terv nem alapul olyan külső tényezőkön, amelyeket a NEC követet, de teljes mértékben nem irányíthat, beleértve a további támogatók keresését vagy a nézők számának növelését.
- (79) A 2010/2011-es szezonra vonatkozó költségvetésben a NEC a társasági eredményének [...] javulását irányozta elő költségeinek [...] csökkentése révén. A végeredmény az előrejelzéseknél is jobb volt: jöllehet a bevétel csökkent (alacsonyabb meccsbevételek rossz kupaszezon miatt; alacsonyabb médiabevételek miatt; barterbevételek átcsoportosítása miatt), a költségek is csökkentek [...] (személyzeti költségek csökkenése, a labdarúgó akadémiaival kapcsolatos megtakarítások, kereskedelmi költségek csökkentése). A KNVB 2011 decemberében 2. kategóriás besorolást adott a NEC-nek.
- (80) A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a 2010. augusztusi szerkezetátalakítási terv megfelelően kezelte a NEC pénzügyi nehézségeinek indokait annak érdekében, hogy az egyesület hosszú távon ismét életképesse váljon.

4.2.4. Az indokolatlan versenytorzulások elkerülése

- (81) Az iránymutatás 38–42. pontja előírja, hogy a kedvezményezettnek kompenzációs intézkedéseket kell tennie a támogatás torzító hatásának és a kereskedelmi feltételekre gyakorolt hátrányos hatásának minimálisra csökkentése érdekében. Az eljárást megindító határozatban a Bizottság rámutatott e tekintetben a hivatásos labdarúgás sajátos jellegére, és számos olyan intézkedést javasolt, amely a hivatásos labdarúgás terén az iránymutatás értelmében vett kompenzációs intézkedésként értelmezhető, többek között igazolt játékosai számának a nemzeti egyesület által megengedett keretek közötti korlátozása, a béreknek az iparágban megszokott alatti összegben való korlátozásának elfogadása, egy bizonyos időszakra az átigazolási költségek új játékosok részére való megfizetésének tilalma, illetve a társadalmilag hasznos tevékenységek növelése.
- (82) Amint az a (77) preambulumban kifejtésre került, a NEC ténylegesen csökkentette dolgozóinak és igazolt játékosainak létszámát, valamint a részükre kifizetett bért. A bérköltséget az árbevétel szintjén 60 %-a alá kellett levinni. A szerkezetátalakítás időszaka alatt nem lehetett átigazolási kifizetést teljesíteni az új játékosok javára. A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy az iránymutatásban előírt kompenzációs intézkedésekre került sor, amelynek hatására meggyengült a NEC versenyhelyzete a hivatásos labdarúgás terén.

4.2.5. Minimumra korlátozott támogatás

- (83) Az iránymutatás 43–45. pontja rögzíti, hogy a támogatás összegét és intenzitását szigorúan a feltétlenül szükséges minimumra kell korlátozni. A támogatás kedvezményezettjei várhatóan jelentős mértékben hozzájárulnak a szerkezetátalakítási tervhez saját forrásaikkal.
- (84) A Bizottság megjegyzi, hogy a szerkezetátalakítási tervnek a belső megtakarításokon felül jelentős mértékben külső magánvállalkozások általi finanszírozáson kell alapulnia. A(z) [...] ügylet ((37) preambulumbekendés) a NEC számára körülbelül 4 millió EUR-s külső finanszírozást biztosított. Ezenfelül 2010-ben módosultak a(z) [...] által nyújtott kölcsön törlesztési feltételei. Az éves [...] törlesztési kötelezettség helyett a törlesztőrészek attól az időponttól kezdve az átigazolási bevételeken alapultak, ami pozitív hatást gyakorolt a NEC likviditására (lásd a (43) preambulumbekendést). Más szóval a külső hozzájárulások és az önrész meghaladja a 4,25 millió EUR-t, így a legfeljebb 2,2 milliós EUR összegű támogatás semmiképpen sem haladja meg a teljes szerkezetátalakítási erőfeszítés körülbelül 35 %-át. Ez megfelel az iránymutatás 44. pontjában meghatározott követelménynek,

amely szerint egy a NEC-hez hasonló közepes méretű vállalkozás esetében a szerkezetátalakítási költségek legalább 40 %-át a kedvezményezettnek önrészből kell fedeznie, beleértve a kedvezményezett életképességébe vetett hitet kifejező külső finanszírozást is.

4.2.6. Ellenőrzési és éves jelentés

- (85) Az iránymutatás 49. pontja előírja, hogy a tagállamnak rendszeresen megküldött részletes beszámolók révén be kell jelenteni a szerkezetátalakítási terv megfelelő végrehajtását. Az 51. pont kevésbé szigorú feltételeket határoz meg a kis- és középvállalkozások részére, amelyek esetében általában elég, ha évente megküldik a mérleget és az eredménykimutatást. Hollandia kötelezettséget vállalt e jelentések előterjesztésére.

4.2.7. Először és utoljára

- (86) Az iránymutatás 72–77. pontja az „először és utoljára” elvre hivatkozik, amely szerint szerkezetátalakítási támogatás tízévente egyszer nyújtható.
- (87) Hollandia kötelezettséget vállalt arra, hogy tiszteletben tartja az iránymutatásban rögzített „először és utoljára” követelményt. Hollandia megerősítette, hogy az ügyletet megelőző tíz éven belül nem ítélte meg a NEC javára megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatást. A piaci megfelelés a NEC-kel folytatott jelenlegi, illetve jövőbeli tárgyalásoknak is alapját fogja képezni.

5. KÖVETKEZTETÉS

- (88) A Bizottság megállapítja, hogy Hollandia jogellenesen hajtotta végre a támogatási intézkedést a NEC javára, amellyel megsértette a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését. A támogatás ugyanakkor összeegyeztethetőnek tekinthető a belső piaccal az iránymutatás értelmében vett szerkezetátalakítási támogatásként, mivel e támogatásnak az iránymutatásban rögzített valamennyi feltétele teljesül,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Hollandia által a nijmegeni NEC labdarúgó-egyesület javára nyújtott állami támogatás összeegyeztethető a belső piaccal az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Holland Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2016. július 4-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló, 2016. szeptember 29-i (EU) 2016/1970 tanácsi határozathoz

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 304., 2016. november 11.)

Az (EU) 2016/1970 rendelet kihirdetése semmisnek tekintendő.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU